Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7584 | Marți 16 ianuarie 1968 | 6 PAGINI – 30 BANI

STOCUL SUPRANORMATIV — un indiciu al incompetenței conducerii economice

ancheta economică

Materii prime și materiale, semifabricate, obiecte de inventar și piese de schimb, aprovizionate după concepția : „să fie, poate vom avea vreodată nevoie", produse finite executate pentru... nimeni (pentru că nimeni nu le-a solicitat și, ca atare, nu-i încheiat nici un contract în acest sens) sau producție neterminată al cărei ciclu de fabricație a fost de multe luni depășit. Din astfel de elemente se alcătuiesc stocurile supranormative, valori scoase din circuitul economic firesc, „închise" în magazii, în depozite. Este o situație ilogică, dăunătoare și antieconomică.

— Dar, această situație se fundamentează pe o concepție intolerabilă, întărea aprecierile de mai sus noul contabil-șef al Întreprinderii de comercializare și industrializare a laptelui-Bacău, tov. **Constantin Cișcă**. De pildă, în unitatea noastră, stocuri supranormative și fără mișcare care însumau peste 500 000 lei au fost imobilizate timp de peste 10 luni din anul trecut, fără a se iniția vreo acțiune decisivă de valorificare a lor.

Problema stocurilor supranormative, cu toate măsurile luate în vederea lichidării lor, continuă deci să reprezinte o problemă.

— E cu totul incredibil, dar pentru unele întreprinderi **existența imobilizărilor în stocuri supranormative a devenit o necesitate ce ține de „normal"**, ne-a spus tov. **Nicolae Dumbravă**, director adjunct la filiala Grivița roșie a Băncii Naționale. Adică **„anormalul" s-a metamorfozat în opusul său.**

Pe primele trei trimestre ale anului trecut, comparativ cu aceeași perioadă din 1966, volumul imobilizărilor de fonduri și goluri de mijloace circulante existent în 38 din cele mai mari întreprinderi de construcții-montaj a scăzut cu 6 la sută. La alte întreprinderi reducerea nu mai poate primi aceeași apreciere favorabilă. O situație de neinvidiat ne este înfățișată de tov. **Ion Dobru**, directorul direcției operative Tg. Mureș a Băncii Naționale.

— Pe nouă luni ale anului 1967, valoarea imobilizărilor existente în unitățile economice ale orașului nostru depășea 25 milioane lei. Întreprinderea orășenească de industrie locală, de pildă, se dovedește a fi o pasionată colecționară... de stocuri supranormative. Însemnate cantități de polistiren măcinat, țevi de alamă, bandă de lustruit, obiecte de inventar și altele în valoare de aproape un milion lei așteaptă de peste 4 ani o utilizare. Cu totul altă decît aceea de exponate de... magazie.

Care sînt cauzele — repetăm întrebarea — ce generează mai întîi stocarea și apoi permanentizarea sustragerii din circuitul economic normal a unor mărfuri, a căror destinație este de fapt consumul — productiv sau neproductiv — dar care sînt ținute „sub obroc" în depozitele unor non-gospodari ?

Grupul 85 Pitești al Întreprinderii 8 construcții-montaj. Trimestrul III 1967 se începe cu un stoc de 630 mp geamuri. „Suficient ?" „Nu se știe niciodată", au gîndit probabil cei de la aprovizionare. Și în numai trei luni s-au mai adus 6 355 mp. Cît s-a consumat ? Doar... 70 mp. Și acesta e numai un caz din multe altele care au concurat la „stivuirea" în depozit a nu mai puțin de 10 393 000 lei.

Solicităm, în aceeași problemă, părerea tov. **Gheorghe Panțuru**, director adjunct al Întreprinderii de reparații auto nr. 17 :

— Uneori, **datorită neritmicității cu care ni se livrează piesele de schimb**, sîntem obligați să achiziționăm din alte părți reperele respective, ne-a spus interlocutorul. Vehiculele trebuie reparate prompt. Numai că piesele contractate sosesc cu întîrziere, cînd devin mai puțin utile. Sau chiar deloc. Și cînd sosesc se stochează. Alteori, anumiți furnizori ne condiționează livrările unor piese strict necesare de acceptarea și a altora, de care nu avem nevoie. Mașinile „bolnave" care își așteaptă reparațiile impun să accepți. Și supradepozitele cresc. Din volumul de imobilizări existente acum în întreprinderea noastră, cîteva sute de mii de

Dan MATEESCU
Lorand DEAKY

(Continuare în pag. a III-a)

Oglinda vrăjită de la „Dacia"

Reportaj de
Sergiu FĂRCĂȘAN

Vorbim adesea, de la o vreme, despre frumusețea mașinilor, estetica industrială și frumusețea mărfurilor. Reportajul de față, într-un spațiu limitat, își propune să surprindă cîteva frînturi dintr-o frumusețe invizibilă și tăcută : frumosul imaterial al inteligenței, al muncii de concepție, al soluției elegante, de maximă simplitate și eficiență.

Prima întîlnire pe care o ai la „Dacia" este întîlnirea cu culoarea. Nu culoarea imprimeurilor. Orice om cu care stai de vorbă, de la directorul întreprinderii, care poartă un halat albastru, pînă la încărcătoarele necalificate de la războaie (vernil), fiecare parcă ar vrea să-ți dea de înțeles, prin însăși înfățișarea sa, că te afli într-o împărăție a culorilor. Încetul cu încetul însă, așa cum florile au limbajul lor, înțelegi că și culorile au o semnificație. Personalul tehnico-administrativ poartă în partea inimii un „ecuson", un cerc cam de mărimea celor văzute la arbitrii de fotbal, avînd două litere trasate cu gust, T și A: inginerele poartă ecusoanele în bleu-vert, economiștii în galben, șefii de serviciu în roșu ; unele muncitoare au basma albastră, altele galbenă, șefele de brigadă, oranj — toate în funcție de secția unde lucrează. Introduse anul trecut, aceste uniforme, deloc uniforme, au fost primite cu plăcere, numai că au un mare dezavantaj pentru cîteva persoane : fac foarte grea viața plimbăreților. O galbenă rătăcită între albăstrite sare imediat în ochi.

Prima impresie este de obicei superficială, dar de data asta s-a nimerit să fie exactă. Percepției optice de suprafață îi corespunde un fenomen de adîncime : de-a lungul a vreo doi ani de experimentări și cugetare creatoare, colectivul „Daciei" a găsit un sistem prin care orice neajuns al unei mașini sare imediat în ochi mai tare decît o pată galbenă pe fundal albastru. Subliniind că documentele Conferinței Naționale a partidului sînt un îndemn — cum se spune în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu — la perfecționarea metodelor de

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

- Cum se efectuează serviciile mărunte cerute de populație ?
- Ecoul cuvîntului cetățeanului
- Protecția solului trebuie să devină o acțiune de masă în agricultură
- Consecințele paralelismului în activitatea bibliotecilor

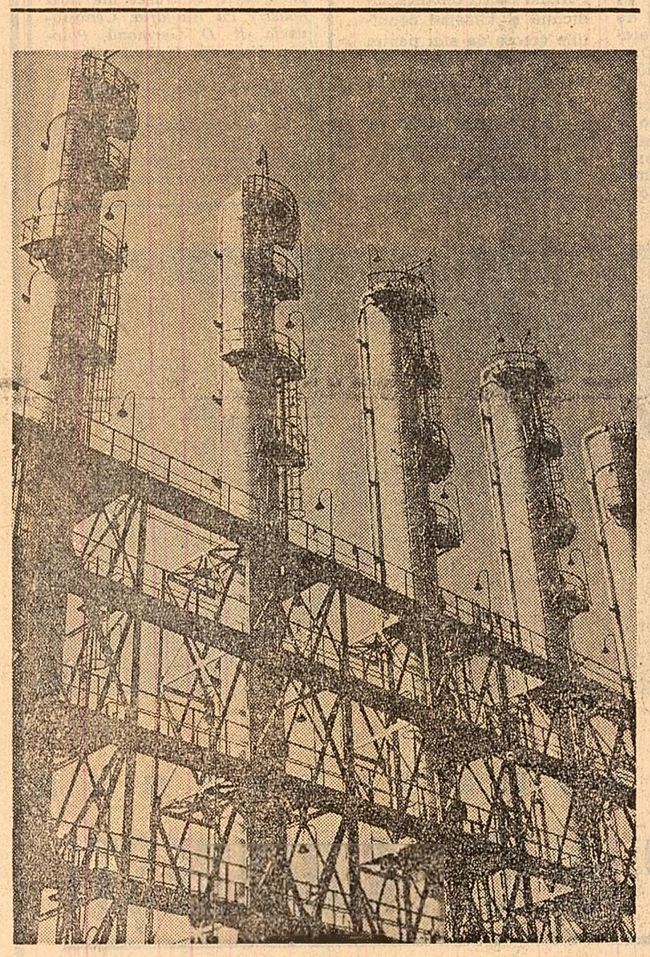

Instalații ale Rafinăriei de la Brazi — Foto : Gh. Vințilă

ADEZIUNEA OPINIEI PUBLICE ROMÂNEȘTI LA PROPUNERILE PRIVIND ORGANIZAREA JUDEȚELOR ȘI MUNICIPIILOR

Rezultatul unor ample studii și al unei gîndiri realiste

Nu mă voi opri asupra necesității noii organizări administrativ-teritoriale a patriei noastre, corespunzător situației actuale a dezvoltării forțelor de producție și repartiției lor la nivel republican. Ea a fost subliniată pe larg în lucrările Conferinței Naționale a partidului din 6—8 decembrie 1967 și a întrunit aprobarea deplină a întregului popor. Mă voi opri însă asupra propunerilor concrete ale Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor, ținînd de la început să-mi exprim totala adeziune la aceste propuneri care sînt puse în dezbatere publică, urmînd ca după aceea să fie legiferate de Marea Adunare Națională.

Cîteva exemple mi se par deosebit de concludente pentru a sublinia justețea măsurilor ce se propun, pentru a releva cît de mult s-a căutat ca fiecare județ să reprezinte o unitate viabilă și perfect echilibrată din punct de vedere al suprafeței, al populației, al potențialului economic de care dispune. Ceea ce, de altfel, nu este de mirare, de vreme ce propunerile sînt rezultatul unor ample studii, realizate cu contribuția unui mare număr de cadre din aparatul de partid și de stat, a numeroși specialiști și cetățeni. Viitorul județ Alba, de pildă, deschide largi posibilități de dezvoltare unui teritoriu care înglobează atît zone montane, cu specific de minerit, valorificarea lemnului și zootehniei, cît și culoarul Mureșului și al Tîrnavei inferioare, cu posibilități ample în ce privește cultura cerealelor, plantelor industriale, viței de vie și pomilor fructiferi, Reședința, milenara Alba Iulia avînd o însemnătate deosebită în istoria luptelor pentru unitatea națională a poporului nostru, are o poziție relativ centrală în județ. Ea este mult mai ușor accesibilă orașelor și comunelor din actualele raioane Cîmpeni, Aiud, Mediaș, Orăștie etc., dependente pînă acum, în împărțirea pe regiuni, de reședințe re-

Prof. univ. Tiberiu MORARIU
membru corespondent
al Academiei

(Continuare în pag. a II-a)

Asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor

Republica Socialistă România este astăzi bine cunoscută și apreciată atît pentru frumusețile și bogățiile sale naturale, cît mai ales pentru realizările harnicului său popor, pentru politica înțeleaptă pe care o desfășoară forța sa conducătoare — Partidul Comunist Român. Citind propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor, devine limpede oricui că măsurile ce se propun au drept scop să dea noi impulsuri forței creatoare a poporului, să asigure valorificarea la un nivel superior a întregului potențial, material și uman, al țării. Ansamblul de măsuri cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, elaborate de partid, presupune, în mod firesc, un corespondent pe planul organizării administrative, organizare care trebuie să țină pasul cu stadiul actual și cu perspectivele de dezvoltare ale întregii țări.

Alături de marile realizări pe care le-am obținut în anii de după eliberarea țării, rezolvarea problemei naționale, asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, constituie una din cele mai importante cuceriri ale poporului. Revoluția socialistă a creat condiții pentru înfăptuirea idealului de frăție și egalitate a poporului român și naționalităților conlocuitoare.

Liceul nostru poartă denumirea „Unirea" — „Egyesülés". Frăția dintre elevii români și maghiari, care învață împreună în limbile lor materne, a devenit tradițională. În ierarhia de valori a societății socialiste, școala se înscrie ca un bun de mare preț, care aduce o contribuție din cele mai importante la formarea și educarea omului nou al patriei noastre. În cadrul liceului nostru se consolidează tot mai mult un colectiv didactic puternic, capabil să asigure procesului instructiv-educativ calitatea impusă de cerințele programelor elaborate la nivelul actual al dezvoltării științei și culturii.

DOBOS Sándor
profesor la liceul „Unirea"
Tg. Mureș

(Continuare în pag. a II-a)

Municipiul — forma optimă de organizare administrativă a Văii Jiului

Zecile de mii de mineri din Valea Jiului au luat cunoștință cu interes de propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor. Propunerea făcută ca toate localitățile din Valea Jiului să fie înglobate în municipiul Petroșeni mi se pare foarte întemeiată, ea desemnînd o formă optimă de organizare a acestui străvechi teritoriu al țării. Pledează în favoarea acestei afirmații în primul rînd factorii geografic și demografic. Închisă în cele două defilee ale Jiurilor de vest și de est, Valea Jiului s-a dezvoltat de-a lungul veacurilor în mod unitar, astfel că, deși la ora actuală avem cinci orașe și patru comune, ele sînt, de fapt, verigi ale unui lanț neîntrerupt de localități urbane.

M-am născut și am trăit pe aceste meleaguri și cunosc bine istoria locurilor dintre Jiuri, am cercetat multe documente : dintotdeauna, valea noastră s-a prezentat ca un tot unitar, ca o entitate geografică, socială și economică bine definită. Localitățile noastre — Petroșeni, Petrila, Lonea, Lupeni, Vulcan, Uricani — s-au legat însă între ele în ultimul secol și mai ales de cînd a început exploatarea masivă a cărbunilor în inima munților noștri. În trecut, munca în subteran în colective mari, lipsurile și șomajul, dar mai ales activitatea neobosită a comuniștilor au dus la dezvoltarea simțului de clasă, au șters rapid barierele dintre minele și orașele Văii Jiului, transformîndu-le, de fapt, într-un oraș întins de la Uricani pînă la Cîmpa, cale de 50 km, într-o veritabilă fortăreață a mișcării muncitorești revoluționare.

În anii refacerii economiei naționale și ai industrializării socialiste, caracterul unitar al localităților Văii Jiului a sporit și mai mult. Redeschiderea minelor vechi și deschiderea minelor noi, înzestrarea lor cu utilaje moderne, de înaltă productivitate, au condus și conduc la creșterea masivă și permanentă a producției de cărbune. Condițiile și stilul de viață al oamenilor s-au schimbat considerabil. Amintim numai că localitățile noastre s-au îmbogățit, în ultimii ani, cu peste 10 000 de apartamente, că au fost construite școli, așezăminte de cultură, spitale și alte obiective social-culturale. Petroșenilor de azi — și cînd spun aceasta mă refer la întreaga Vale a Jiului — le sînt deschise și în viitor perspective de progres și bunăstare, așa cum s-a arătat în documentele Conferinței Naționale a partidului, noua formă organizatorică, prin care se asigură apropierea conducerii centrale de unitățile administrative de bază, fiind una din căile sigure spre atingerea acestui țel.

Ca foarte vechi deputat în Sfatul popular al orașului Petroșeni, vreau să arăt că propunerile comisiei de partid și de stat de a declara municipii unele orașe acordîndu-li-se planuri și bugete proprii, largi competențe în conducerea treburilor de stat și obștești, în rezolvarea problemelor economice, social-culturale și gospodărești va conduce la perfecționarea activității organelor locale, la antrenarea mai largă și eficientă a maselor de cetățeni pentru desfășurarea unei vieți social-economice tot mai intense, pentru înflorirea continuă a orașelor și comunelor patriei noastre.

Iosif COTOȚ
miner pensionar,
deputat
în Sfatul popular
al orașului Petroșeni

PREZENTUL ȘI VIITORUL „INTELIGENȚEI ARTIFICIALE"

Într-un film polițist, cu elemente științifico-fantastice de mare succes, eroul, un detectiv, reușește să pătrundă în interiorul unei organizații criminale al cărei șef este cunoscut sub numele de „stăpîn". În scena finală detectivul este descoperit și, înainte de a fi suprimat, este dus să-l vadă pe misteriosul personaj care nu era altceva decît un imens calculator electronic. Autorul lui, un savant dezechilibrat, îi demonstrează că nu există întrebare la care mașina să nu răspundă. Ca o ultimă dorință,

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

detectivului i se permite să-i adreseze și el o întrebare „stăpînului". Mecanismul intră în funcțiune, dar punctele luminoase de pe cadrane danseză cu viteze ametitoare, diagramele se încalecă, încep să apară scîntei, dîre de fum, apoi trozniturl și într-o ultimă convulsie, întreaga instalație erupe în flăcări ; gangsterii sînt prinși etc., etc. Triumfător, eroul își dezvăluie genialul lui întrebare : „de ce ?"

Deși fantezist, scenariul nu s-a desprins total de realitatea științifică, respectînd cunoștințele elementare despre limitele funcționale ale „creierului electronic", care poate înlocui — uneori cu rezultate chiar mai bune — multe din operațiile efectuate de creierul uman, dar nu poate totuși echivala produsul cerebral al inteligenței. În schimb, pus în slujba cercetărilor științifice, execută în cîteva minute calcule care ar cere mințli omului săptămîni, ani sau cîteodată chiar secole. În 1801 marele matematician Carl Gauss a avut nevoie de mai multe săptămîni pentru a calcula traseul micii planete Ceres ; în 1963, un calculator IBM-7094 a elabo-

(Continuare în pag. a VI-a)

Telegramă

Tovarășului **TODOR JIVKOV**

Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Tovarășului **GHEORGHI TRAIKOV**

Președintele Prezidiului Adunării Populare
a Republicii Populare Bulgaria

SOFIA

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria — important document al prieteniei frățești româno-bulgare — vă transmitem dv. și prin dv. poporului bulgar, salutul cordial al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, al întregului popor român, împreună cu cele mai călduroase urări de noi succese în construcția socialismului.

Constatăm cu adîncă satisfacție că, în anii care au trecut de la semnarea Tratatului, legăturile tradiționale dintre popoarele noastre, făurite în lupta comună pentru eliberarea națională și socială au dobîndit un conținut nou. Colaborarea româno-bulgară în domeniile politic, economic, științific și cultural a cunoscut o dezvoltare continuă pe baza principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului socialist.

Poporul român se bucură din inimă de succesele remarcabile obținute în acești ani de poporul bulgar, sub conducerea Partidului său Comunist, în dezvoltarea multilaterală a Bulgariei socialiste.

Sîntem convinși că relațiile frățești dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, care vor dobîndi o nouă expresie prin reînnoirea apropiată a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, se vor dezvolta cu succes și în viitor spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului, al unității țărilor socialiste, unirii tuturor forțelor antiimperialiste în lupta pentru progres social și pace în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general
al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român,
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele
Consiliului de Miniștri
al Republicii
Socialiste România

Slăbiciunea omului singur

de acad. Ștefan MILCU

opinii

Nimic mai firesc și mai recomandabil pentru un tînăr decît aspirația spre formarea unei personalități proprii care reprezintă pe plan spiritual reflectarea individualității lui biologice. Nu rareori se confundă individualitatea cu personalitatea, deși după opinia noastră este vorba de două noțiuni secante, dar nu echivalente.

Individualitatea desemnează particularitățile biologice ale fiecărui individ care îl definește prin trăsături fizice, structură chimică, serologică etc. și ne permite să-i recunoaștem ca o existență unică între cele 3,5 miliarde de oameni. Este evident că „individualizarea" noastră este un proces care durează din perioada embrionară și se continuă perfectîndu-se prin diferențieri succesive pînă în pragul maturității.

Personalizarea individualității este rezultanta acțiunii mediului social în toată complexitatea lui asupra fiecărui individ sau asupra populațiilor umane din care face parte — familie, clasă socială, categorie profesională și națiune. Acest proces începe de timpuriu și coincide, interferîndu-se, cu formarea individualității biologice. Formarea personalității se continuă însă mult timp după terminarea perioadei de creștere, în condițiuni și parametri foarte diferiți pentru fiecare dintre noi. În final personalitatea se definește printr-o dezvoltare armonioasă și multilaterală a individualității, prin responsabilitatea socială ca membru al unei comunități naționale și prin conștiința mai mult sau mai puțin clară de apartenență general umană. În această definiție se cuprind treptele prin care de la particularul biologic se trece la cel mai înalt nivel de conștiință umană, ce a caracterizat exemplar marile personalități ale istoriei și culturii.

Perioada studenției este decisivă pentru formarea unei personalități de care depinde la sfîrșitul studiilor gradul de integrare socială și de eficiență umană. **Rezultă nemijlocit că învățămîntul universitar trebuie să intervină deliberat, ajutînd sub cele mai diferite și adecvate forme realizarea personalității tinerilor.** Reușita acestui obiectiv constituie unul dintre criteriile care pot deosebi educația de dresaj și învățarea elementară acumulativă de înțelegerea fenomenelor.

Am militat întotdeauna în practica mea de învățămînt pentru responsabilitatea profesorului în formarea personalității studentului. Procesul nu este deloc simplu pentru că obligă o dăruire de substanță din partea noastră. Cunoștințele, păstrîndu-și valoarea informațională, sînt totuși exterioare nouă, vin din afară și se întorc prin predare încărcate de un mesaj de idei și de o tonalitate afectivă, care le diferențiază categoric de o simplă înregistrare similară unei bande magnetice. **O lecție este reușită numai în măsura în care conținutul ei a fost reținut într-un fel sau altul printr-o participare cît mai largă și adîncă posibil.** În asemenea condiții, ea este în bună parte o dramatizare, prin încărcătura ei afectivă și spirituală. În acest fel se creează în scurta ei durată o rezonanță în auditoriu care mișcă resorturile adînci ale personalității tinerilor care nu-și văd clar căile de realizare, adeseori scufundată într-o lume fără orizont. De cîte ori în propria mea evoluție, în perioada de formație, n-am avut impresia că sînt pierdut într-o pădure întunecată cu rare licăriri de lumină. Lupta împotriva inerției sufletești, ce ne pîndește prin repetarea adaptativă la condițiile de viață și elaborarea stereotipurilor în comportament, rămîne un obiectiv permanent în formarea unei personalități superior acordate. **Învățămîntul universitar este unul din mijloacele prin care se poate atinge acest obiectiv.**

Încă vie influența adîncă exercitată în primii ani de studențe de lecțiile de anatomie ale prof. Fr. Rainer, în care comentariul inventarului anatomic atît de comun în repetiția lui era vehiculat cu o puternică încărcătură emotivă și sugestivă. Într-o lecție de acest fel am înregistrat noțiunea de constituție umană și de plan de organizație a speciei, care au germinat puternic în evoluția mea ulterioară, conducîndu-mă spre noi teritorii ale științei. Un fenomen asemănător l-am retrăit mai tîrziu în contact cu gîndirea socială a prof. C. I. Parhon, care a rupt în mintea mea zidurile izolării în lumea infinită a științei. Am rămas pentru totdeauna marcat de ceea ce trebuie să fie funcția și răspunderile sociale ale științei.

În asemenea condiții, apare în fața noastră modelul viu al unei vieți, dacă vreți al unei personalități care concentrează reprezentativ numeroși parametri ai speciei noastre. Ei pot fi diferiți, de la calitățile morale la cele intelectuale, de la acțiunea furtunoasă la izo-

(Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

Perseverența mamei

În anul 1942, familia Chiralia din București s-a despărțit. Bărbatul, Ion Chiralia, a plecat luînd și unicul copil : Cornel (2 ani). De atunci mama sa l-a căutat peste tot. Fostul soț nu voia să-i comunice adresa. Mama a apelat la sprijinul organelor de stat. O întîmplare însă avea să pună capăt acestei căutări de durată : un accident de circulație provocat de o mașină a IRED Medgidia. În această mașină se afla și muncitorul Cornel Chiralia. Făcînd cercetări asupra împrejurărilor accidentului organele de miliție au dat astfel de urma celui căutat. Era sănătos. La cîteva zile după accident, Cornel Chiralia a primit o scrisoare de la mama sa pe care o știa moartă. Întîlnirea (după 25 de ani !) — a avut loc pe peronul gării Medgidia. O zi fericită.

Cel mai bun oțelar

Acest titlu de onoare a fost decernat prim-topitorului hunedorean Avram Opriș, pentru merite excepționale în producție. Cîștigătorul titlului se numără printre veteranii Hunedoarei. De aproape 20 de ani el este mereu la datorie lîngă marile cuptoare ; un exemplu de competență profesională, hărnicie și disciplină. Sărbătoritul a fost felicitat de Ministerul Industriei Metalurgice și de conducerea combinatului hunedorean. Această șarjă de felicitări i-a dat cele mai mari emoții.

18 martori au tăcut

În seara zilei de 3 ianuarie, pe șoseaua Buzău-Padina, în comuna Udați, un autocamion a accidentat mortal pe cetățeanul Ion Drogu. După comiterea accidentului, autocamionul a părăsit locul faptei. După trei zile autorul accidentului a fost prins în comuna Cireșu (Făurei). Se numește Mihăiță Virgil Gheorghe Florian. Autocamionul aparține Autobazei 5 Filaret din București. Un amănunt regretabil : în momentul accidentului, șoferul nu era singur. În cabină se mai afla o persoană, iar în camion alte 17. Deci 18 martori, care aveau datoria să frîneze această fugă infracțională, au preferat să-și vadă de drum. Un drum lipsit de cinste și omenie.

Nostradamus

La 31 octombrie s-a încheiat un concurs de scenarii radiofonice lansat de Radioteleviziune. Premiul I (scenarii cu durata de 30 minute) a fost obținut de un autor necunoscut care își semnează „Ghiocei" cu pseudonimul Nostradamus. Nici acum, după două luni și ceva, autorul nu și-a declarat identitatea. Juriul nu știe cui să înmîneze premiul. Oare să n-aibă încredere Nostradamus (astrolog francez : 1503—1566) în steaua lui călăuzitoare ? Va fi fost doar o cometă trecătoare ?

„Ceasul rău"

Tehnicianul Lőrincz Atila, din Dumbrăvioara (Tg. Mureș), a fost trimis să ia măsuri pentru transportul unui taur din satul Ilioara (comuna Iara de Mureș). Ajungînd la Ilioara, în loc să facă instruirea oamenilor indicați pentru însoțirea animalului, tehnicianul, din spirit de bravură, a luat de unul singur taurul din grajd. Mergînd spre Iara de Mureș, taurul, speriat de schimbarea mediului, l-a lovit pe tehnician de mai multe ori cu coarnele, cauzîndu-i moartea.

Spre izolare?

Dacă mașinile de mare tonaj nu pot intra în comuna Turnu Roșu (Sibiu) să știți că nu localnicii sînt de vină. Ei, buni gospodari, au construit un drum pietruit care traversează calea ferată, iar peste Olt — un pod mare, din beton. De vină e Direcția regională C.F.R. Brașov care, desființînd un pasaj de trecere, a închis drumul abia construit (investiții și eforturi inutile ?). În schimb, direcția regională a propus celor din Turnu Roșu să construiască un alt drum, ocolit, peste ogoarele cooperativei agricole. Sătenii au venit cu o contrapropunere : să se instaleze la pasajul desființat o barieră care poate fi manevrată de la cabina aflată în apropiere. Acum fiecare își susține propunerea. Ridicați bariera spre o bună înțelegere !

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Cum se efectuează serviciile mărunte cerute de populație?

„Vreau să-mi zugrăvesc locuința. Cui pot să mă adresez pentru un astfel de serviciu în orașul Timișoara ?" Aceasta este întrebarea pe care și-o pun foarte mulți locuitori ai orașului de pe Bega. Pentru a afla un răspuns concret, ne-am adresat și noi conducerilor de unități care au sarcina de a efectua prestații pentru populație. Pare de necrezut, dar am aflat că nu numai în Timișoara, ci și în întreaga regiune *nu există nici o unitate care să execute lucrări de zugrăvit în locuințele cetățenilor.*

Această constatare ne-a determinat să analizăm mai multe aspecte ale modului în care sînt efectuate diferite prestări de servicii pentru populație.

În regiunea Banat valoarea totală a prestărilor de servicii se ridică, an de an, la sute de milioane lei. Numai cooperația meșteșugărească a avut în plan să efectueze în 1967 lucrări pentru populație în valoare de 291 milioane lei. De menționat că unitățile cooperației meșteșugărești execută lucrări numai populației din mediul urban, deoarece la sate prestările de servicii revin, în cea mai mare parte, cooperației de consum și secțiilor anexe ale cooperativelor agricole de producție. La acestea se mai adaugă aportul industriei locale, care are în orașe unități de boiangerie și spălătorie chimică. Iată deci cîte organizații sînt chemate să răspundă cerințelor de deservire a populației. Cu toate acestea, locuitorii orașelor și satelor sînt departe de a fi mulțumiți de felul cum aceste organizații răspund obligațiilor ce le revin.

O situație cu totul nesatisfăcătoare este, de exemplu, în sectorul de boiangerie, curățătorie și spălătorie. Chiar în orașe mari ca Timișoara și Arad unitățile existente sînt cu totul insuficiente. Care este cauza ? După cum ne informează tov. ing. Ladislau Baltzerovics, vicepreședinte al U.R.C.M., una din principalele cauze ale slabei dezvoltări a acestor unități o constituie paralelismul. Existența unor astfel de unități atît în cadrul industriei locale, cît și al cooperației meșteșugărești a făcut ca nimeni să nu se ocupe în mod serios de dezvoltarea lor, deoarece nu se știa precis în sarcina cui vor rămîne. Acum s-a stabilit : ele aparțin industriei locale și, conform planului de perspectivă, pînă în anul 1969 numai în orașul Timișoara pentru dezvoltarea acestui sector de activitate, adică pentru spălătorii, curățătorii și boiangerii, se vor investi 8,4 milioane lei. Deocamdată însă...

L-am întrebat mai departe pe tovarășul vicepreședinte : cum este posibil ca în Timișoara și în întreaga regiune să nu existe nici o unitate care să execute contra cost zugrăveli în locuințele cetățenilor ?

„Este trist, dar adevărat — ne-a răspuns dînsul. Noi avem o unitate care execută lucrări de zidărie, dar nici aceasta nu-și poate desfășura activitatea, deoarece proiectele trebuie să le execute o altă întreprindere, care aparține sfatului popular orășenesc. Din această cauză, orice lucrare este tărăgănată, pînă să fie terminată, unul, doi și chiar mai mulți ani, deși am putea s-o executăm imediat. Din lipsă de proiect, însă, noi nu o putem face".

De mai mulți ani sînt insistent solicitate diferite alte prestări la domiciliu — spălat și călcat lenjerie, bătut covoare, curățat și lustruit parchetul, spart și așezat lemne etc., dar care an de an nu se execută și pace. Întrebarea este de ce ? Discutînd cu conducerea U.R.C.M., am primit un răspuns „ferm" : „Asemenea prestații nu pot fi efectuate în actualele condiții, întrucît nu sînt convenabile". Astfel se bate pasul pe loc : în loc să se găsească forme elastice, care să-i intereseze pe membrii cooperatori în lărgirea gamei de prestări, se găsesc justificări și explicații, care nu urmesc lucrurile din loc cu nimic.

Iată cum se prezintă situația și în alt sector al deservirii, de altfel unul din cele mai solicitate : reparațiile de radiouri și televizoare aflate în garanție. Pentru cetățenii din mediul rural, acestea se execută tot de către cooperația meșteșugărească, în timp ce aparatele din perioada de post-garanție sînt reparate de cooperația de consum. Așa stînd lucrurile, se înțelege că paralelismul răspunderilor celor două sisteme de cooperație duce la mari neajunsuri și destulă bătaie de cap pentru cetățeni. La Bozovici, de pildă, pentru tot raionul există o singură unitate de reparat radio și televizoare, aparținînd cooperației de consum. Ca urmare a „sectorizării", lucrătorii acestei unități să-i pici cu ceară și nu fac reparații pentru aparatele în garanție. Astfel, cetățenii sînt nevoiți ca pentru o piesă de cîțiva lei, necesară unui televizor sau unui aparat de radio, să facă un drum de zeci de kilometri, pînă la cooperativa „Răsăritul" din Oravița. Este oare normală o asemenea situație ? Nu ar fi mai firesc să se găsească un cadru organizatoric corespunzător, prin care să se asigure eficiența activității și să fie evitate trambalările cetățenilor ?

Asemenea unități paralele se mai întîlnesc și în localitățile din raioanele Timișoara și Arad. Pe de altă parte, o serie de sate și comune din regiune sînt lipsite complet sau sînt insuficient dotate cu unități de deservire. Este, bunăoară, situația localităților Săvîrșin, Teregova, Vișag, Ciudanovița etc. ; aici a fost planificată înființarea unor puncte de deservire. Pînă la urmă însă acestea au rămas „existențe" doar pe hîrtie.

Iată, așadar, unele probleme mărunte în aparență, dar de mare însemnătate pentru cei în cauză, pe care cooperația și industria locală nu le-au rezolvat încă și trebuie să le rezolve în viitorul cel mai apropiat. După cum se subliniază în Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, atît unele, cît și celelalte îi revin sarcini dintre cele mai importante privind creșterea volumului și a gamei de servicii prestate la cererea populației. Pornind de la această indicație și folosind condițiile create de stat pentru realizarea ei, trebuie luate neîntîrziat măsuri în vederea îmbunătățirii situației în acest sector de larg interes cetățenesc.

I. CHIUJDEA
corespondentul „Scînteii"

În regiunea Banat

Din nou la drum

CONCURS DE JUCĂRII

S-a încheiat concursul de jocuri și jucării lansat de Ministerul Învățămîntului în colaborare cu Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Comerțului Interior și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. Cîștigătorilor acestui concurs, la care au participat ingineri și tehnicieni din întreprinderile de specialitate, educatoare și profesori, graficieni, le-au fost atribuite 21 de premii și 6 mențiuni.

Juriul a mai evidențiat alte cîteva lucrări aprobate pentru a fi omologate, reprezentînd jocuri din carton poligrafiat, destinate preșcolarilor și elevilor din primele clase.

(Agerpres)

125 noi circuite telefonice directe internaționale

Datorită desfășurării în prezent a unor importante lucrări de telecomunicații, care cuprind și punerea în funcțiune a unei centrale telefonice semiautomate la Palatul telefoanelor, vor fi înființate 125 de noi circuite directe internaționale.

În acest fel vor fi create noi legături telefonice și va spori numărul celor existente pe o serie de trasee ale țării noastre cu Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică, Anglia, Franța, R. F. a Germaniei, Elveția, Italia și Austria.

Se prevăd, totodată, lucrări care să ducă la o mai bună funcționare a sistemului telegrafic intercontinental.

ECOUL CUVÎNTULUI CETĂȚEANULUI

O cît de fugară frunzărire a scrisorilor trimise de cetățeni instituțiilor, organelor de partid și de stat, presei, atestă nu numai o caleidoscopică diversitate de preocupări, dar și un fertil, autentic și neîntrerupt schimb de idei, opinii și experiențe, cu descifrabilă rezonanță în întreaga activitate socială. În esență, este vorba de un amplu și important sector de manifestare al opiniei publice de una din formele de consultare a cetățenilor. De aici și importanța acordată constant de organele de partid și de stat examinării, rezolvării și mai cu seamă **valorificării** competente a acestor scrisori.

Fundamental în această privință este modul de abordare a scrisorilor, capacitatea de a fi sensibil, de a reacționa la tot ce împărtășește cetățeanul prin scris, fie că e vorba de probleme cu caracter personal, fie de chestiuni de interes general. Nimic mai contraindicat și mai nociv în acest sector de activitate directă cu oamenii decît ideile preconcepute, tratarea mecanică, otova a scrisorilor, scleroza sensibilității. Modul cum recepționează semnalele opiniei publice constituie un examen și pentru cel căruia îi sînt încredințate spre rezolvare scrisorile.

Operația de „finalizare"

— Considerați aceste semnale ale opiniei publice un balast inutil, o corvoadă suplimentară ? Cu această întrebare l-am căutat pe tov. Petre Nicolaie, președintele Sfatului popular Constanța. Îmbrăcase o pufoaică, își pusese pe cap o căciulă mare și plecase la depozite „să cumpere lemne". N-a fost recunoscut, așa că s-a izbit de un șir de greutăți. Exact cele semnalate de cetățeni în scrisorile către sfat.

— E ceea ce se numește la noi operația de „finalizare".

Tov. președinte citește personal scrisorile. **„Cele care ridică probleme de interes larg le „finalizez" singur.** Adică **— le rezolv pînă la capăt. Au fost sesizări despre distribuirea defectuoasă a combustibilului, iar altele despre neajunsuri în aprovizionare. Am luat contact cu forurile superioare, am obținut cantitățile cerute, am inspectat și controlat depozitele.** Intervenția personală a președintelui s-a dovedit eficace.

Finalizarea, obținerea unei eficiențe reale, este un criteriu esențial în rezolvarea scrisorilor. Aceasta presupune intervenția imediată, o soluție competentă și eficientă, adoptarea măsurilor destinate nu numai să lichideze lipsurile semnalate dar să și le prevîntîmpine.

„Referat în termen" sau înmormîntare pe vecie

De ce nu răspunde de cinci luni de zile D.R.T.A. — Iași (Direcția Regională a Transportului Auto) unei scrisori trimise de redacție ? Ce s-a întîmplat ? Ne-am dus la fața locului. Am stabilit cîteva puncte de reper. La 26 august scrisoarea se afla la ing. șef Mihai Neagu care și-a pus apostila : „Serviciul întreținere — referat în termen". La 28 august o găsim la ing. Vasile Manolache, fost la „întreținere" și în prezent inginer șef adjunct. Din această clipă, i se pierde urma. Să vedem dacă nu e la ing. Rusu. Găsim scrisoarea în mapa lui, pe birou. Stă acolo de patru luni. **Inginerul Rusu a plecat în altă parte, din septembrie, iar scrisoarea a rămas... A rămas îngropată.**

Ar fi fost utilă rezolvarea ei ?

Scrisoarea semnala faptul că în postul de șef adjunct al autobazei Birlad este Constantin Jinga, deși nu îndeplinește condițiile de calificare ce se cer pentru o asemenea funcție. Scrisoarea ridica deci problema respectării principiului „omul potrivit la locul potrivit", unul din criteriile hotărîtoare în organizarea activității economice.

Înmormîntarea sau întîrzierea unui răspuns suspendă circuitul cetățean-presă — organ de stat sau de partid stabilit prin scrisori. La acest capitol, cu toate progresele destul de sensibile realizate, sînt încă destule carențe. Un exemplu. La 31 octombrie redacția a trimis o scrisoare comitetului orășenesc P.C.R. Pitești ; se semnalau abuzuri săvîrșite de întreprinderea de produse metalice și prefabricate de beton din oraș. Era îndreptățită, nu era ? Cum poți aprecia dacă — în pofida termenelor fixate — răspunsul întîrzie ? L-am întrebat pe tov. prim secretar. Știa ceva despre asta dar ne-a invitat să vorbim cu tov. Buzatu, șeful biroului de sesizări.

— Cum au fost soluționate problemele ridicate în scrisoare — am întrebat.

— Sesizarea este în parte justă, dar are și unele părți...

— Dar din ce motive ați întîrziat cu răspunsul ? Au fost necesare investigații ample ?...

— În ceea ce privește lipsurile semnalate...

Am înțeles. De data asta, ocolea pur și simplu răspunsul...

Nu e singurul caz. Peste două luni **se împlinește anul** de cînd am trimis la I.T.B.-București — o scrisoare a cetățeanului C. Anastasiu cu propuneri gospodărești. Soarta propunerilor ? Ca și soarta scrisorii — mister complet.

Fiecare scrisoare impune un răspuns diferențiat. Stereotip, formal sau eludînd problemele nevralgice — el va stîrni o previzibilă reacție în lanț : o altă scrisoare la una sau mai multe autorități ierarhic superioare, alte anchete, referate, rapoarte, răspunsuri. Balastul începe acolo unde sfîrșește spiritul de răspundere.

De la Sfatul popular al orașului T. Severin la un șir de scrisori de interes general, se răspunde la termen dar cum ? : **„Se va urmări"... „Se vor lua măsuri".** Toate se vor rezolva, precum se vede, într-un viitor nedeterminat. Și efectele ? Vin și tot vin scrisori pe aceeași temă (e vorba de mașinile de tăiat lemne și de dezorganizare în distribuție). Nu e de mirare. Numai cu răspunsuri de acest gen e greu să se încălzească oamenii. Concepția că rezolvarea unei scrisori se rezumă exclusiv la răspuns în termen — destul de răspîndită de altfel — e simplistă și dăunătoare.

Metoda ideală de a se descotorosi de „balast" e **pasarea...** Pasezi unui organ subaltern, subscrii la referatul respectivului și nu te mai doare capul. La redacție s-a prezentat un cetățean cu o scrisoare care semnala pe capitole, foarte amănunțit, abuzuri și lipsuri serioase dintr-o unitate din agricultură. O scrisoare de interes general. Apreciind gravitatea celor semnalate, redacția a trimis-o Comitetului raional P.C.R. Găești. (scrisoarea **nr.** 69 036—14). Răspunsul ne-a venit semnat de tov. I. Radu, prim-secretar, lucru firesc de vreme ce problemele ridicate erau importante. Or, la sfîrșitul scrisorii de răspuns, exact deasupra iscăliturii tovarășului prim-secretar, o frază ne-a adus la realitate : „Scrisoarea a fost rezolvată de tov. Georgescu Ion, președintele U.R.C.A.P.-Găești".

Cum a fost rezolvată ? Citățm : **„s-a stat de vorbă cu cadrele de conducere... li s-a atras atenția de a-și îmbunătăți stilul și metodele de muncă... s-au luat o serie de măsuri privind îmbunătățirea activității economice, îndeosebi. După aceste măsuri luate, s-a trecut la unele acțiuni"...** etc. Ce măsuri, care acțiuni ? Nu se suflă nici o vorbă. Dar aici s-au petrecut abuzuri grave, s-au adus pagube foarte mari. (Se vorbea între altele că porumbul a rămas necules, că sute de hectare de vie sînt în paragină etc.). În răspuns însă, nu se spune nimic de toate acestea. Ce-ar fi trebuit să se facă cu scrisoarea ? În primul rînd, era necesar să se procedeze la o analiză amănunțită, să se identifice și să se elimine cauzele lipsurilor semnalate, să se ia măsuri pentru a se asigura respectarea legalității socialiste.

Cu totul altfel s-a procedat cu scrisoarea lui Grigore Mihalcea de la Combinatul Siderurgic Hunedoara. Omul, animat de dorința de a-și aduce din plin contribuția la rezolvarea problemelor producției, punea în discuție căile reducerii prețului de cost, respectarea clauzelor contractuale. L-am întrebat pe tov. Daniel Dădîrlad, șeful serviciului plan financiar (Direcția generală siderurgică din M.I.M.) despre scrisoare.

— Ne-a fost utilă — ne-a spus el. **Aborda probleme interesante, în parte cunoscute. Pe lîngă alte măsuri luate mai înainte, organele de control ale ministerului vor analiza cu ocazia verificărilor de fond cauzele refuzurilor de produse și vor sancționa pe cei care nu respectă clauzele contractuale.** Ne-a mai venit de la minister și un răspuns pe două pagini.

„Să te lași de reclamații !"

Tehnicianul dispecer P. Rădulescu de la S.M.T. Ciacova-Deta a semnalat practici incorecte la pontarea lucrărilor efectuate de tractoriști. O pagubă adusă avutului obștesc. Conducerea (ing. Udrea Ștefan) nu a luat măsuri. După cum ne scrie cel luat în „tratament", ing. Riza de la Consiliul regional agricol Banat l-a întrebat între patru ochi de ce luptă împotriva intereselor S.M.T.-ului ; inginerul Bucur Andrei, șeful serviciului S.M.T. regional Banat, l-a informat că „nu va face mulți purici la Ciacova dacă nu se lasă de reclamații". Și tov. vicepreședinte al Sfatului popular regional, Valeriu Nicoară — afirmă tov. P. Rădulescu — a fost „atent" cu el și i-a spus că va rămîne pe drumuri și va regreta familia.

Am trimis scrisoarea în original la Consiliul Superior al Agriculturii. Trebuia ca omul acesta care lucrează de 22 de ani la S.M.T. să fie apărat împotriva unor incalificabile acțiuni de intimidare, trebuiau apărate interesele S.M.T.-ului. Răspunsul Consiliului Superior al Agriculturii, semnat de tov. Director general ing. N. Bologan, are două părți — una privitoare la S.M.T. cu indicarea unor măsuri pozitive și alta referitoare la cel persecutat. În ce privește a doua parte ni se răspunde că s-a scris președintelui Consiliului agricol regional Banat. Ce i s-a scris ? Iată :

„Vă rugăm a analiza printr-un organ al consiliului agricol regional justețea celor arătate și a considera că **nu este cazul să fie rău privit** (subl. ns.) dacă prin sesizarea sa a dorit să prevîntîmpine unele abateri de natură a aduce prejudicii avutului obștesc".

Întrebarea e : la direcția generală S.M.T s-a citit scrisoarea tehnicianului P. Rădulescu ? Atunci cum de s-a încredințat cercetarea acestui caz chiar celor criticați. Nu era cazul să se ia poziție față de aceste inadmisibile procedee ? Nu era cazul să li se pună capăt de către Consiliul Superior al Agriculturii ? În definitiv, de aceea redacția a trimis scrisoarea aici. Despre cei criticați de la Consiliul regional Banat nu se suflă o vorbă ! De ce ? Dreptul cetățeanului de a-și spune deschis părerea în probleme de interes general e garantat de legile țării. Nimeni nu poate recurge nepedepsit la intimidare, persecutii și represalii pentru critică.

★

Departe de a fi un balast inutil, opiniile cetățenilor, propunerile, inițiativele, ideile, sugestiile valoroase reprezintă o contribuție de netăgăduit în activitatea de stat și obștească. De pe urma acestui contact cu opinia publică, organele de partid și de stat nu au decît de cîștigat. Examinarea cu spirit de răspundere a scrisorilor, rezolvarea și mai ales valorificarea lor cu grijă, stimularea propunerilor și inițiativelor interesante au ca rezultat practic atragerea în activitatea de stat a zeci de mii de colaboratori și sfătuitori prețioși.

Anchetă realizată de **V. SEBASTIAN, Didina CIUHUREZU, Șt. CÎRSTEA, S. UTAN**

ADEZIUNEA OPINIEI PUBLICE ROMÂNEȘTI

Rezultatul unor ample studii

(Urmare din pag. I)

gionale îndepărtate, sau legate prin căi de acces ocolite (Blaj față de Brașov, Abrud, Cîmpeni, Aiud, Ocna Mureș față de Cluj, Sebeș și Cugir față de Deva). Totodată, nucleele întreprinderilor industriale din cele opt orașe ale viitorului județ se vor putea dezvolta mai rapid, valorificînd resursele locale cu mai multă ușurință, sub o dirijare mai eficientă din reședința județului, care, la rîndul său, va putea să devină un centru industrial puternic, demn de trecutul istoric și prestigiul cultural al acestui oraș.

Viitorului județ Cluj i se deschid aceleași perspective, putîndu-se gospodări mai ușor în noua sa formă în care se polarizează spre Cluj interesele unor zone și centre cu legăturile cele mai directe, chiar și în cazul Zălaului (și nu Zalăului cum figurează — incorect — pe harta administrativă) după modernizarea șoselei Cluj — Zălau.

Apoi, mi se par judicios întocmite cîteva județe mai mari din zonele mai puțin industrializate ale țării : Dolj, Gorj, Ilfov, Harghita (organizarea acestui ultim județ răspunde și unor necesități legate de specificul național al populației secuiești), pentru a însuma un potențial economic cît mai ridicat, necesar dezvoltării lor în viitor.

În ce privește denumirea unor județe, desigur, s-a ținut seama, printre altele, pe lîngă aspectele economice, și de tradiție, și de trecutul istoric. În acest sens, cred — este părerea mea strict personală — că ar fi poate mai potrivit ca în cazul județului Bistrița-Năsăud să se respecte vechea denumire de județul Năsăud cu capitala Bistrița, ținînd seama de tradiția istorică și culturală a Năsăudului, de locul de naștere și creație a unor personalități marcante ale culturii noastre naționale — Coșbuc, Rebreanu, botanistul Porcius și alții.

Cu cît propunerile Comisiei centrale de partid și de stat sînt analizate mai detaliat, cu atît ne apar mai judicioase și mai necesare măsurile legate de îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a patriei noastre. În ceea ce mă privește, ca geograf mă voi strădui să-mi desfășor activitatea științifică — oricît de modestă ar fi ea — pentru traducerea în viață a prevederilor documentelor de partid și de stat în legătură cu dezvoltarea multilaterală a economiei patriei noastre.

Asigurarea deplinei egalități în drepturi

(Urmare din pag. I)

Ne bucurăm de un sprijin permanent, grija partidului și guvernului fiind reflectată, între altele, prin sumele însemnate acordate an de an pentru dotații, modernizări etc. În școala noastră, s-au dat în folosință două laboratoare moderne, un amfiteatru cu instalație de proiecție, iar acum este în curs de construcție un laborator pentru utilizarea mijloacelor audiovizuale. Propunerile comisiei centrale vin să întărească și mai puternic fundamentul deplinei egalități în drepturi de care se bucură toți cetățenii țării, indiferent de naționalitate. Așa cum se arată — în localitățile unde alături de români trăiesc oameni ai muncii de alte naționalități se va asigura folosirea limbii materne în școli, administrația de stat, instituții de cultură etc.

Noua împărțire teritorial-administrativă va facilita concentrarea învățămîntului în unități mari, moderne, școli în care se va putea asigura fiecărui cetățean al țării, indiferent de naționalitate, un nivel tot mai înalt de cultură. Iată de ce noi, cadrele didactice, ne considerăm mobilizate de a aduce o contribuție mereu mai substanțială la dinamizarea factorilor care determină dezvoltarea economică, social-politică și culturală a patriei, la creșterea nivelului de civilizație a întregului popor.

CADRU FAVORABIL DEZVOLTĂRII ÎNTREGII NOASTRE SOCIETĂȚI PE CALEA PROGRESULUI ȘI CIVILIZAȚIEI

Am citit cu mult interes propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor. Simpla parcurgere, și cu atît mai mult minuțioasa lor cercetare, dovedesc maturitatea propunerilor izvorîte dintr-o temeinică cunoaștere a realităților societății noastre contemporane, a unei clare perspective de viitor, programată pînă în cele mai mici amănunte, în perimetri, ritmuri, proporții și cifre, ca și dintr-o continuare firească a firului tradițional, a unor realități statornicite de viață în dezvoltarea noastră ca națiune și ca stat. Dacă unele probleme de detaliu pot fi încă discutate — și aceasta este, de fapt, intenția propunerilor — liniile directoare de ansamblu constituie o fericită întruchipare a înțelepciunii colective, întru adaptarea tuturor sectoarelor vieții la cerințele obiective ale mersului nostru înainte.

Cele 35 de județe sintetizează, cred, nu numai istoria în ansamblu a țării noastre, dar și existența unor unități administrative viabile (și este bine că s-a revenit la denumiri tradiționale ca Alba, Caraș-Severin, Gorj, Dolj, Teleorman, Vîlcea, Dîmbovița sau Prahova) care impun nu numai preluarea unor valoroase tradiții, a unor particularități specifice zonale, de o impresionantă varietate, originalitate și forme de exprimare, ci și amplificarea lor la scara realităților socialiste într-un cadru organizatoric cu infinite posibilități de afirmare, într-o societate prosperă.

O fericită delimitare își găsește și actuala regiune Suceava prin apariția celor două județe : Suceava și Botoșani, cu reședințele lor care sînt centre administrative tradiționale, de mare perspectivă, puncte de polarizare a dezvoltării economice și social-culturale, unități cu largi potențe productive, cu vestigii ale unui trecut încărcat de fapte eroice, cu oameni minunați, tenaci și hotărîți. Sînt elemente care dau acestor zone vigoare, așa cum în trecut au fost leagăn de minunate fapte și de valori devenite bun al patrimoniului național sau chiar ale tezaurului cultural-artistic universal.

Județul Suceava capătă cred, din acest punct de vedere, o veritabilă valoare de simbol. Cu o natură darnică, cu acea bogăție de frumusețe și colorit, cu o densitate pe kilometrul pătrat, cu monumente de artă ce se impun pe plan mondial, vatră folclorică de o inestimabilă valoare, cu cetăți de scaun ce au rezistat urgiei vremurilor și numeroșilor vrăjmași, Suceava poartă astăzi și pecetea noului, a unei industrii moderne și agriculturi înfloritoare. În perimetrul orașului, în depresiunile geografice, pe văi, în comune, socialismul și-a pus puternic amprenta prin acea replică contemporană demnă de cele mai luminoase pagini din trecut, iar ponderea sa în cadrul economiei naționale, a științei și culturii, sensibil mărite, caracterizează nu numai potențe actuale, dar și perspectiva de fericită amplificare în noul cadru organizatoric-administrativ propus.

Acest cadru, mai favorabil pentru dezvoltarea întregii noastre societăți pe calea progresului și civilizației, impune, ca o elementară îndatorire, îndeplinirea exemplară și cu simț de răspundere a sarcinilor ce ne revin. Implică hotărîrea fiecăruia dintre noi de a fi la înălțimea istoricelor momente pe care le trăim.

Lector univ. Alexandru VASILESCU
prorector al Institutului pedagogic — Suceava

pagina economică

PROTECȚIA SOLULUI trebuie să devină o acțiune de masă în agricultură

Ing. Barbu POPESCU
prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

În complexul de condiții materiale necesare desfășurării producției agricole un rol hotărîtor are pămîntul, principalul mijloc de producție în agricultură. Fiind limitat ca suprafață, modul cum este utilizat prezintă o importanță deosebită.

Agricultura României din trecut oferă un tablou convingător despre modul de folosire nerațională a unor terenuri agricole, care a contribuit la degradarea unor suprafețe mari de teren prin eroziune. Cu toate acțiunile largi de îmbunătățiri funciare desfășurate în ultimii ani din suprafața agricolă a țării de 14 768 000 ha, peste 7 390 000 ha continuă să fie terenuri în diferite stadii de degradare, ca urmare a eroziunii solului. Aproape 800 000 ha sînt foarte puternic și excesiv erodate, devenind neproductive.

Datorită procesului de eroziune a solului, agricultura noastră înregistrează anual pierderi importante de recoltă, care variază de la 10 la sută pe terenurile cu eroziune moderată și pînă la compromiterea totală a producției pe cele cu eroziune excesivă. Neaplicarea în complex a lucrărilor de combatere a eroziunii duce la o scădere medie anuală a producției, exprimată în grîu, de circa 300 kg la ha. Această pierdere anuală, raportată la suprafața actuală afectată de eroziune, reprezintă două milioane tone de cereale. Formațiunile torențiale produc, de asemenea, pagube importante căilor de comunicație, așezărilor omenești, iar prin aluviunile transportate împotmolesc terenurile fertile din lunci și deteriorează lucrările de hidroameliorații. Aceste pagube se ridică anual la peste 50 milioane lei.

Documentele de partid și de stat au atras atenția asupra importanței pe care o reprezintă, pentru economia țării, protecția solului împotriva eroziunii și ameliorarea terenurilor degradate, subliniind necesitatea desfășurării unor acțiuni largi pentru combaterea eroziunii. Stăvilirea acestui proces și restaurarea terenurilor erodate este socotită ca o problemă de stat pentru rezolvarea căreia trebuie să fie atrași specialiștii, toți oamenii muncii din agricultură.

Cu sprijinul statului precum și cu aportul cooperativelor agricole s-au executat lucrări de stăvilire a eroziunii solului și punerea în valoare a terenurilor erodate pe o suprafață totală de 2 640 000 ha. În cooperativele agricole de producție din regiunile Iași, Dobrogea, Bacău, Galați, Suceava și Argeș s-a trecut la folosirea pe terenurile arabile a sistemului de culturi în fîșii și cu benzi înierbate, precum și la amenajarea rețelei de drumuri de exploatare pe o suprafață de peste 200 000 hectare. Din suprafața totală de peste 100 000 ha terenuri în pantă amenajate antierozional pentru plantații de vie, peste 47 000 ha au fost terasate, cele mai bune rezultate obținîndu-se în regiunile Argeș, Dobrogea, Galați, Ploiești și Iași. Pe terenurile amenajate și valorificate prin plantații vii s-au obținut încă din primii ani de la intrarea pe rod producții de 8—10 000 kg struguri la hectar. Însă la pomi, din suprafața totală de 152 500 ha terenuri în pantă plantate au fost amenajate în terase numai 45 000 hectare.

O situație alarmantă o prezintă pășunile. Din cauza pășunatului abuziv, multe din ele au devenit focare puternice de eroziune în adîncime cu consecințe negative și pentru zonele învecinate. Lucrări de combaterea eroziunii pe pășuni s-au executat pe 193 000 ha. Pe aceste suprafețe, minime de altfel, au fost obținute rezultate bune în ce privește sporirea producției de iarbă, ceea ce demonstrează necesitatea extinderii lor în viitor. Pe pășunile Davidești, Dedulești, Dascoavele, regiunea Argeș, Muntele Roșu, Aluniș, Dragodănești, regiunea Ploiești, Munteni, Vlăsinești, Ungureni, regiunea Suceava etc. s-au obținut producții de 12—32 000 kg masă verde la hectar, față de 3 600 kg cît se obțineau înainte de amenajare.

Realizările obținute pînă în prezent în activitatea de combatere a eroziunii sînt mici în comparație cu suprafețele mari afectate de eroziune și consecințele grave ale acestui proces. Deosebit de aceasta, unele din lucrările executate sînt incomplete, neîntreținute, fapt care va necesita ca în anii următori să se revină, pe aceste suprafețe, cu lucrări în completare. Această situație este consecința subaprecierii efectelor negative ale procesului eroziunii, a slabei preocupări a unor organe agricole și lipsei de grijă manifestate de conducerile și specialiștii din multe unități agricole pentru protecția și ameliorarea terenurilor erodate. Pe terenurile arabile de pe pante se aplică într-o măsură foarte mică sistemul de culturi în fîșii și al benzilor înierbate, măsuri ce se pot aplica de toate unitățile agricole socialiste în procesul de producție fără eforturi materiale. În multe regiuni, printre care Cluj, Oltenia, Bacău, Suceava, Mureș-Autonomă Maghiară, Iași se practică lucrările agricole pe direcția deal-vale, ceea ce favorizează accelerarea procesului de eroziune.

În plantațiile de vii și de pomi înființate pe terenurile în pantă, în multe situații, nu s-a executat întregul complex de măsuri de combaterea eroziunii. De aceea există pericolul compromiterii plantațiilor, iar pe de altă parte nu sînt create condiții pentru exploatarea rațională a acestora.

În special pe pășuni lucrările executate nu sînt întreținute și exploatate rațional. Din această cauză multe lucrări executate cu fondurile statului și prin contribuția cooperativelor agricole s-au distrus, iar procesul de eroziune se dezvoltă.

O cauză care a contribuit la diminuarea eficienței lucrărilor de combaterea eroziunii solului executate pînă în prezent a fost dispersarea acestora pe suprafețe mici și netratarea lor în complex pe bazine hidrografice, corelat cu toți factorii interesați, în zonele care ridică probleme deosebite legate de ameliorarea terenurilor degradate.

În lumina Directivelor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, lucrările de combatere a eroziunii solului urmează să capete o mare dezvoltare în anii următori. Din volumul total de lucrări planificate pînă în 1970, în anii 1966—1967 s-a amenajat o suprafață de 171 000 ha. În perioada 1968—1970 rămîn de executat lucrări pe o suprafață de 579 000 ha, din care 296 000 ha lucrări complexe de combaterea eroziunii pe terenurile arabile.

Volumul mare de lucrări de combaterea eroziunii ce urmează să se execute pînă în anul 1970 impune luarea a o serie de măsuri din partea consiliilor agricole și uniunilor cooperativelor agricole de producție. În primul rînd trebuie folosite toate posibilitățile locale. Pentru executarea lucrărilor antierozionale este necesar să fie atrași cît mai mulți cooperatori, astfel ca această acțiune să capete un caracter de masă. La elaborarea planurilor anuale în cooperativele agricole de producție este bine să se prevadă, concret, lucrările de combatere a eroziunii pe terenurile arabile, în plantațiile de vie, pomi și pe pășuni și să se asigure baza materială necesară executării lor.

În anii următori stațiunile de mașini și tractoare vor fi dotate cu tractoare pe șenile de 65 C.P. În scopul folosirii lor la execuția lucrărilor de combaterea eroziunii solului și îndeosebi la lucrările de nivelare, amenajarea rețelei de drumuri etc. acestea vor fi dotate cu echipamente de buldozer și gredere mici și vor fi grupate la S.M.T.-urile din zonele unde urmează să se execute un volum mare de lucrări. De asemenea, dotarea agriculturii cu un număr mai mare de tractoare grele pe utilaje terasiere va permite executarea unui volum din ce în ce mai mare de lucrări de combaterea eroziunii.

Pentru a se asigura eficiența sporită lucrărilor de combaterea eroziunii, acestea trebuie executate în complex, punîndu-se accentul pe realizarea integrală și în termenele stabilite. În acest scop consiliile agricole, în colaborare cu uniunile cooperativelor agricole de producție și cu sprijinul DRIFOT, să inițieze executarea lucrărilor de combaterea eroziunii solului prin cooperarea mai multor unități agricole din cadrul unor bazine hidrografice.

Pentru promovarea progresului tehnic în proiectarea, execuția și exploatarea lucrărilor de combaterea eroziunii, cercetarea științifică este chemată să rezolve problemele legate de hidrologia versanților și tehnologia lucrărilor de amenajarea și combaterea eroziunii solului, iar pentru generalizarea în producție a rezultatelor obținute pe linie de cercetare este necesar să se organizeze în cadrul unităților agricole de stat puncte de sprijin.

Oamenii muncii din agricultură, cu ajutorul specialiștilor din unitățile de producție, de la consiliile agricole, sînt chemați să desfășoare acțiuni de păstrare și refacere a fertilității solului de pe terenurile supuse eroziunii, să folosească chibzuit fondul funciar, condiție hotărîtoare pentru sporirea producției agricole pe terenurile în pantă. Păstrarea integrală a terenului agricol precum și a fertilității sale naturale este o sarcină patriotică deoarece această suprafață trebuie să asigure cele necesare traiului generației actuale precum și celei viitoare.

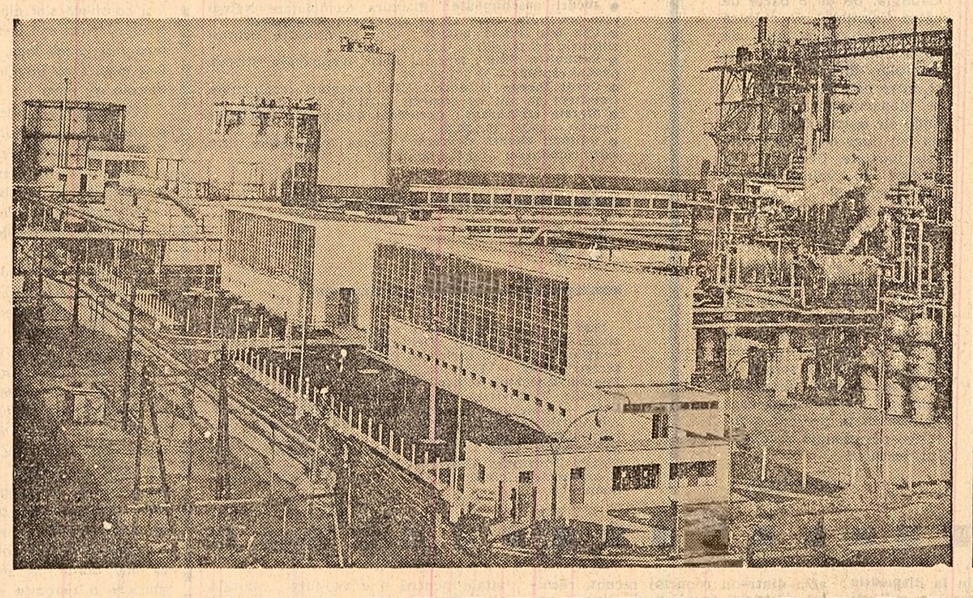

Vedere parțială a Combinatului chimic din orașul Turnu Măgurele
Foto : Gh. Vințilă

La noua fabrică de mobilă din Constanța a avut loc O INAUGURARE FORMALĂ

Termenul de dare în funcțiune a Fabricii de mobilă din Constanța a fost trimestrul IV 1967. Pînă la sfîrșitul anului trecut, fabrica a produs cu mari eforturi, cu improvizații, primele 10 garnituri de mobilă, față de 250 cît se stabilise. Pentru primul trimestru din acest an, noua fabrică are planificat să realizeze 1 400 garnituri de mobilă. Sînt condiții pentru realizarea acestei sarcini de plan ? Dacă ținem seama că și în prezent nu se lucrează în toate sectoarele fabricii, că mai sînt încă multe remedieri de făcut, că diferite mașini, chiar dacă sînt montate, nu funcționează, avem rezerve în această privință.

Se poate aprecia, așadar, că intrarea în producție a noii unități a fost declarată formal. Ing. *Ion Teodoropol*, directorul fabricii, ne-a precizat că planul stabilit pentru trimestrul I în nici un caz nu poate fi realizat. „Deficiențele — ne-a spus el — au pornit încă de la stabilirea termenului de punere în funcțiune. Este ușor de spus trimestrul IV, dar acesta are trei luni. Era nevoie să se indice și luna sau chiar ziua în care să înceapă producția. În interiorul termenului final nu s-au stabilit și termene intermediare. Fabrica nu este o simplă mașină. În cadrul acesteia sînt secții, sectoare, care puteau fi puse în funcțiune la anumite termene, pentru a pregăti din vreme producția".

După cum am aflat, într-o vreme constructorii de pe acest șantier se aflau în avans cu lucrările. Cu timpul însă, avansul cîștigat a fost pierdut, înregistrîndu-se întîrzieri în execuția unor lucrări. De aceea, termenul de 1 octombrie 1967 prevăzut pentru începerea probelor tehnologice la întreaga fabrică a fost respectat doar la sectorul de croit. Să vedem ce cauze au declanșat dereglarea activității acestui șantier care au împietat punerea integrală în funcțiune, la data prevăzută, a noii fabrici ?

Am discutat cu reprezentanți ai beneficiarului și constructorului. Redăm, mai întîi, părerea directorului fabricii : „Dacă noua unitate nu este complet gata și funcționează cu improvizații, există o cauză principală : slaba urmărire din partea întreprinderii constructoare a executării la timp a lucrărilor la fiecare punct de lucru, la fiecare sector ce compune fabrica. Cîteva exemple cred că sînt concludente în acest sens. Uscătoriile și laboratorul aferent trebuiau să fie gata la 30 iunie 1967, dar au fost predate abia la 10 octombrie. La stația de cicloane, care avea termen 30 septembrie, se lucrează și în prezent. Mult întîrziate sînt lucrările la sectoarele de finisaj, lustruit, montaj și mobilier metalic".

Cum explică întreprinderea constructoare ? Iată ce ne-a spus ing. *Daniel Dumitrescu*, șeful șantierului de construcții : „A întîrziat sosirea unor materiale pe șantier. Fabrica de ciment Medgidia nu ne-a furnizat la timp cimentul. A lipsit o vreme și geamul termopan pe care trebuia să-l livreze Fabrica de geamuri din Scăieni".

Ce s-a întîmplat însă între timp ? Întreprinderea de construcții de care aparține șantierul, fără să acționeze operativ în vederea asigurării unei bune aprovizionări cu materiale, a preferat în mod nejustificat să trimită muncitorii pe alte șantiere — silozurile Palas, Casimcea — lăsînd astfel șantierul fabricii de mobilă descoperit. Cînd materialele au sosit, șantierul nu mai avea brațe de muncă. După părerea conducerii șantierului de construcții, o atare măsură a dereglat desfășurarea lucrărilor, producînd o întîrziere de circa două luni.

Se ridică și un alt aspect pe care ni l-a făcut cunoscut inspectorul *Ion Negulescu*, de la Sucursala regională Dobrogea a Băncii de investiții : „Fondurile de organizare a șantierului au fost greșit repartizate de către fostul Trust de construcții-montaje București, de care aparținea și acest șantier. Ele au fost încasate de trust și repartizate nejustificat altor șantiere".

Întîrzierile în terminarea lucrărilor de construcții au creat un cerc vicios. Montajul utilajelor nu s-a desfășurat potrivit graficelor și, mai departe, constructorii nu execută lucrările de finisaj pe secții. O parte din utilaje nu sînt încă montate, iar altele nu funcționează ; multe instalații și lucrări de tubulatură nu sînt executate. „Am avut greutăți și în ce privește asigurarea cu tinichigii" — ne spunea ing. *Mihai Marin*, șeful șantierului de montaj .

Șeful șantierului nu ne-a vorbit însă despre modul în care au fost folosiți tinichigiii. Cei 40 de tinichigii, repartizați pe șantierul fabricii de mobilă, nu au lucrat numai pentru acest obiectiv, ci și pentru fabrica de azbociment din Medgidia, silozuri etc. O parte din lucrările pentru fabrica de mobilă au fost executate la București, ceea ce a făcut să întîrzie realizarea comenzilor și să crească prețul de cost. O altă cauză care a influențat negativ mersul lucrărilor de montaj a fost și lipsa cablelor de forță. Pînă zilele trecute, șantierului i-au lipsit circa 4 500 ml de cablu.

Totodată ni s-a semnalat că mai sînt de executat și alte lucrări, fără de care întreprinderea nu poate funcționa în bune condiții. Între altele, este vorba de calea ferată care „racordează" fabrica la linia ferată principală. Există, în legătură cu aceasta, o întreagă poveste. La începutul anului 1966, beneficiarul a predat un proiect. Constructorul a executat lucrările. C.F.R.-ul a făcut însă o serie de observații. S-a întocmit un nou proiect, din nou au început alte lucrări. Acum sînt sistate pentru că nu se găsește un macaz care să fie instalat la această racordare. O motivare ce ni se pare neserioasă. Pe de altă parte, în hale încă mai sînt multe lucrări de completat, fără de care procesul tehnologic nu se poate desfășura sau se realizează cu mare greutate.

Din succinta examinare a situației care s-a creat la noua fabrică de mobilă din Constanța, se desprinde necesitatea intervenției urgente și energice a forurilor de resort ale Ministerului Industriei Construcțiilor și Ministerului Economiei Forestiere pentru terminarea grabnică a tuturor lucrărilor. Intrarea în circuitul producției materiale la termenul stabilit și în condiții optime a fiecărui obiectiv de investiție este un imperativ economic de stringentă actualitate, o sarcină de mare răspundere subliniată cu pregnanță la Conferința Națională a partidului. De aceea nici un efort nu trebuie cruțat pentru ducerea ei la îndeplinire și de către constructorii și montorii acestei noi întreprinderi constănțene. Sarcinile de plan care revin noii fabrici în 1968 sînt lege și realizarea lor, încă din primul trimestru, depinde de înlăturarea neîntîrziată a provizoratelor, de funcționarea în bune condiții a tuturor secțoarelor și instalațiilor.

Vasile MIHAI
corespondentul „Scînteii"

OGLINDA VRĂJITĂ

(Urmare din pag. 1)

conducere în economie și la aprofundarea realității economice, inginerul-șef al „Daciei", tovarășul Miron Muscă, ne spune :

— Dacă vrei să fii realist, e nevoie să ții seama de obstacole. Se spune că a conduce înseamnă a prevedea. Ca să prevăd însă corect e nevoie să fiu informat corect. Știți însă prea bine că întreaga lume modernă, în evul nostru cibernetic, e preocupată de cîteva chestiuni nevralgice ale informației : cu ce viteză circulă ea, cît se pierde pe rețea și cît se păstrează nedeformat, cum depozităm informația, ca să găsim repede datele necesare, cîtă muncă ne cere evidența s.a.m.d. Chiar la start, informația se lovește de un obstacol psihologic elementar : oamenii cărora le place să-și dezvăluie singuri lipsurile sînt din păcate mai puțin numeroși decît am dori-o. Am mai observat, și cred că nu sînt singurul, că unora li se pare că vor ieși mai în cîștig dacă pitesc cîte ceva din lipsurile lor, că alții, chiar cînd doresc să semnaleze diferite neajunsuri, sînt timorați la gîndul că vor fi întrebați de ce nu le-au semnalat mai din vreme etc. etc.

— Sînt constatări realiste, numai că am dori să prezentăm cititorilor și cîteva din soluțiile realiste la care știu că ați ajuns.

Una din soluțiile pe care mi le arată specialiștii „Daciei" este o simplă fișă, o fișă dezarmant de simplă. Din hala de alături se aude zgomotul războaielor de țesut — un zgomot foarte puternic : suveica e repezită, printr-o lovitură, cu o viteză de 14 metri pe secundă — și, pe ansamblul țesătoriei, cele 180 de războaie își adună bătăile gălăgioase într-o clamoare generală. Fișa însă, fișa pe care o ținem în mînă, este ca o ureche care ar izbuti să deslușească din această larmă generală vocea fiecărui război, individualitatea lui, numărul bătăilor sale. Înainte, peste aceste războaie era trasă o cortină opacă, o cortină abstractă care te împiedica să le vezi cu adevărat : cortina cifrelor medii. Maistrul, șeful de secție, fiecare era preocupat să calculeze în ce măsură a îndeplinit planul pentru ansamblul mașinilor sale ; dacă voia să fie operativ — și voia — trebuie să calculeze zilnic ; fiecare dintre servicii — și nu sînt puține — dacă voia să fie informat — și care serviciu nu vrea să fie informat ? — îi cerea situații. Situații peste situații : și cînd, după o vreme, observai că un sector a rămas sub plan, drumul evidenței trebuia parcurs din nou, de astă dată invers, spre descifrarea rezultatelor medii, spre coborîrea pînă la cauză, ca un dirijor de cor care și-ar perinda urechea pe la gura fiecăruia, pînă descoperă cine cîntă fals.

— Erau deci două neajunsuri, ne spune tovarășul Miron Muscă. Unul opacitatea — situații mari, care te lămureau prea puțin — celălalt, aglomerarea cadrelor tehnice cu scriptologie.

— Și ce avantaj are fișa asta ?

— Schematic vorbind, fiecare război e desprins din anonimat, prins între două cifre principale : cît produce și pentru cît e planificat. Atîta vreme cît nu coboară sub nivelul „de plutire" fixat, nimeni din secție nu-l mai adună la celelalte ; nu se mai fac situații : ele vor fi făcute la sfîrșitul lunii, cu calculatoare automate, la o secție aparte, și știm dinainte că nu vom avea surprize, de vreme ce e vorba de războaie care au lucrat la sau peste nivelul lor planificat.

— Și cînd un război trece dedesubt ?

— Tocmai acesta e avantajul, ne spune tov. Ștefan Dumitrescu, adjunctul inginerului șef. Lucrul se vede imediat, fără situații și interpretări, prin simpla comparare a celor două cifre, iar măsurile se pot lua imediat. Deci informare imediată și muncă de evidență mai puțină.

— Maistrului sau muncitoarei îi convine ?

— Acesta e al treilea avantaj. Prin faptul că se iau măsuri imediate pentru redresarea mașinii, omul e ferit de surprize la plată, mai bine zis de surprize în rău.

— Cum a apărut ideea acestei simplificări ?

— Nu e o idee singuratică, ne spune șeful serviciului organizare. Face parte dintr-o familie. Ați văzut că documentele Conferinței trasează sarcini în direcția aceasta : a simplificării, a îmbunătățirii sistemului informațional etc. Sînt probleme pe care partidul le-a pus în ultimii ani tot mai stăruitor și pe drept cuvînt ; nu e vorba numai de o dorință legitimă de a ne perfecționa stilul de muncă, ci, spus foarte simplu, nu se poate altfel. Am ajuns la un grad de complexitate a producției cînd nu mai putem stăpîni munca altfel. Un singur exemplu : numai pentru planul de aprovizionare pe șase luni sînt necesare circa 2 250 000 calcule, și nu calcule inutile, ci indispensabile (dacă ne gîndim că există vreo 1 500 de poziții coloristice, fiecare legată de diferiți coloranți și chimicale, fiecare cifră cerînd să fie raportată în metri țesătură, pentru zeci de beneficiari diferiți, pe mai bine de 150 de zile etc.).

— E clar, dar pe cititori — mai ales pe cei din industrie — i-ar interesa să afle cum ați izbutit să rezolvați o parte din „familia" acestor sarcini puse de partid.

— În loc să dea directive cu caracter general, valabile oricînd, specialiștii din minister au folosit o recomandare făcută de partid tuturor activiștilor din economie : de a apropia conducerea de unitățile de bază, eliminînd verigile inutile și gîndind producția ca o știință. Au venit aci la „Dacia", făcînd din această întreprindere — și din „Clujeana" — un fel de „stație-pilot", lucrînd cu noi împreună, documentîndu-ne și în străinătate, ca să poată elabora un model de organizare bun și pentru altii sau măcar un sir de *principii*.

Un reportaj „clasic" ar trebui să descrie aspectul și vîrsta oamenilor pe care îi prezintă, să spună de unde pînă unde s-ar putea înșira tesăturile produse de „Dacia" într-un an (aproape 50 de milioane metri pătrați, mai bine de doi metri pentru fiecare locuitor al României) dar *principiile* după care s-a călăuzit colectivul ce a lucrat aci mi se par atît de vitale, de atîtea ori am întîlnit în fabrici, și nu numai în fabrici, necesitatea lor, încît trebuie neapărat amintite, măcar cîteva, măcar într-o formă rezumată și imperfectă :

— Eliberarea personalului ingineresc și tehnic de sarcini ale întocmirii sau prelucrării evidenței.

— Un formular trebuie făcut în așa fel încît să excludă necesitatea întocmirii unui formular suplimentar. (S-ar părea că se înțelege de la sine, dar, în practică, formularele se înmulțesc uneori mai iute decît populația).

— O cifră să fie scrisă o singură dată („unicitatea înregistrării") : cu alte cuvinte, s-o înscrii într-o situație care să satisfacă orice necesitate, să n-o transcrii mereu în alte situații sau la servicii paralele.

— „Circulația evidenței" să fie limitată numai la ceea ce circulă fizicește : cu alte cuvinte, războiul de țesut, de vreme ce stă pe loc, își păstrează lîngă el o fișă imobilă, pe cînd marfa, de vreme ce circulă, e însoțită de evidența respectivă. Principiu, veți spune, elementar, dar celebra „circulație a hîrtiilor", devenită scop în sine, mai face destule ravagii.

După cum se vede, principiile de pînă aci nu cer cine știe ce calculatoare năzdrăvane, ci priceperea de a ști ce vrei, studiul științific. Calculatoarele, dacă nu există niște obiective clare, o programare conformă unor principii, zumzăie în gol. E adevărat însă că, odată rezolvate sarcinile elementare, treci într-un stadiu superior : „Dacia" și-a mecanizat o mare parte din evidență și calcul, dar calculele complicate (cu fișe care au pînă la 82 de rubrici) le rezolvă cu ajutorul unor stații de calcul din afara întreprinderii.

E vorba de un proces permanent, în care munca se întrețese cu gîndirea, iar stilul științific de a concepe organizarea și conducerea muncii îi inspiră omului de la mașină idei noi care țintesc și mai sus.

STOCUL SUPRANORMATIV

(Urmare din pag. 1)

lei le au „pe conștiință" cauzele de mai sus.

Într-adevăr, neonorarea la termen de către furnizori, în mod ritmic, a contractelor de livrare împietează — firesc — asupra unei aprovizionări corespunzătoare a partenerilor. **Producția nu-și poate permite „meandre" în funcție de lipsa unui material sau altuia.** Începe deci „goana" pentru găsirea la alte unități a materialelor necesare. Iar această panică favorizează cum nu se poate mai bine formarea supranormativelor. Acesta e însă un aspect colateral. Pentru că, orice s-ar spune, **la baza stivelor de materiale și prefabricate, piese de schimb sau obiecte de inventar se află nepăsarea, proasta gospodărire, lipsa unei judicioase folosiri a fondurilor materiale și bănești**, manifestate — din păcate — în nu puține cazuri.

Continuînd analiza, desprindem **o altă cauză : comenzile al căror ciclu de fabricație a fost depășit** și care se concretizează în stocuri supranormative de producție neterminată. După 10 luni, la uzinele „Timpuri noi" din București se consemna o astfel de imobilizare în sumă de 164 000 lei. Și, pentru a încheia ciclul, în această clasificare trebuie amintite **stocurile de produse finite fără desfacere asigurată** și care așteaptă și tot așteaptă... Sutele de mii de lei „înmormîntați" în importante cantități de coșuri din papură, nuiele și componenți cu mase plastice executate — fără a avea desfacere asigurată — încă din 1965—1966 de I.O.I.L.-Tg. Mureș, **dovedește liniștea cu care, în unele întreprinderi, e privită renunțarea la efortul pentru materializarea roadelor muncii.**

Sintetizînd, fie că e vorba de o cauză sau de alta, fenomenul existenței supranormativelor e determinat de lipsa de exigență manifestată de întreprinderi, atît în faza elaborării planului de aprovizionare, producție și desfacere, cît și în etapa aplicării sale. Concluzia care s-a desprins cu vigoare deosebită din investigațiile ce le-am întreprins a fost aceea că, departe de a fi un fenomen ocult, **formarea și stocarea valorilor materiale** — materii prime, producție neterminată sau produse finite — **nu numai că pot fi preîntîmpinate, dar aceasta este o condiție de prim ordin pentru atestarea spiritului gospodăresc și organizatoric al conducerilor de unități economice.**

Continuăm „disecția". Sîntem în situația de a consemna existența unor stocuri supranormative. Și, mai departe, ce urmează ? În momentul depistării, „supranormativelor" **primul pas** ce-l întreprind unitățile economice „în culpă", împreună cu organele bancare, **este determinarea cauzelor și a intervențiilor pentru eliminarea acestor anomalii.** Dar, fie că măsurile preconizate nu sînt cele mai eficiente, fie că ele pur și simplu nu se aplică, sau în timp ce unele stocuri de această natură sînt dizolvate, altele apar, cert este că, de cele mai multe ori, planurile de măsuri rămîn doar simple hîrtii, iar stocurile în plus peste cele necesare persistă. O astfel de situație, tipică pentru ineficiența planurilor cuprinzînd măsuri de lichidare a stocurilor supranormative și fără mișcare, o prezintă, neîndoielnic, I.O.I.L. Tîrgu Mureș. Pentru lichidarea imobilizărilor — care, după cum am mai arătat, ating un nivel apreciabil — conducerea unității împreună cu organele bancare a stabilit un plan de măsuri detaliat cu termene și răspunderi precise. Termen maxim pentru recircularea stocurilor : 31 decembrie 1967. Lunile au trecut iar măsurile au rămas — în cea mai mare parte — pe hîrtie. Cum planurile de măsuri nu au proprietatea de a se înnobila prin învechire (ci, dimpotrivă !) „depozitele" au rămas. Urmarea : s-a cerut prelungirea scadenței la 31 martie a.c.

Se pune, firesc, întrebarea : **oare nu există instrumente financiare care să determine alinierea unei întreprinderi sau a alteia la o disciplină economică riguroasă ?** Ba da, însă, se pare că aceste „arme" au virful tocit. Existența imobilizărilor înseamnă, pentru unitățile economice „în culpă", trecerea la împrumuturi restante, iar acestea sînt purtătoare de dobînzi „grele", care ar trebui să anemieze sarcina de reducere a prețului de cost precum și fondul de premii. „Ar trebui". În practică însă, prin lejeritatea întocmirii planului sau prin alte căi, sutele de mii sau milioanele de lei plătite drept dobînzi penalizatoare își pierd caracterul de sancțiune. La sfîrșitul lunii noiembrie 1967, uzina „Grivița roșie" din Capitală, consemna existența unor cheltuieli neeconomicoase în sumă de 7 657 000 lei, din care 2 444 000 lei reprezentau dobînzi la împrumuturi restante, consecință imediată a imobilizărilor în fonduri și goluri de mijloace circulante. Cu toate acestea, sarcina planificată de reducere a prețului de cost a fost depășită cu 0,73 la sută ! Această reușită a fost facilitată de realizarea unui important volum de producție suplimentară. Ceea ce e lăudabil. Totuși influența cea mai substanțială a avut-o executarea unor sortimente în ponderi diferite față de plan.

A drămui fiecare leu încredințat spre fructificare unităților economice este o sarcină fundamentală. **Constituie un examen de bun gospodar pe care, conducerile întreprinderilor**, indiferent de sector sau mărime, **trebuie să-l treacă cu succes.** Să fie clar : economia națională nu poate suporta neglijențe, nu poate accepta poziția de îndeplinire în orice condiții a planului. **Procesul economic presupune o continuă efervescență, o permanentă mișcare, în care imobilizările în stocuri supranormative capătă nuanța unor sustrageri din șuvoiul impetuos al producției, al dezvoltării.**

Două antologii

Dînd prinosul său zbuciumatei noastre istorii, literatura a devenit ecoul peste veacuri al aspirațiilor către libertate și progres social, al luptei încrîncenate pentru dăinuirea și înflorirea pe aceste meleaguri a poporului român. Paginile evocatoare ale unor asemenea momente, răspîndite în operele scriitorilor noștri din toate timpurile, dezvăluie cu o forță inegalabilă patosul militant patriotic de care au fost animați, dăruirea totală unui ideal umanist înalt. Reunind într-un volum antologic tot ceea ce a dat mai valoros literatura națională în acest domeniu, Editura Militară realizează un act de cultură.

„Vîrstele patriei" adună într-un buchet florile alese din literatura eroică, patriotică și socială, de la cronicari la contemporani, ca o mărturie artistică a unor momente cruciale din istoria noastră. „Începuturile", „Poarta furtunilor", Deșteptarea României", „Anii împotrivirii", „Descătușarea", „Soarele patriei" sînt tot atîtea capitole ale cărții, ca niște trepte în timp ce sugerează metaforic etapele esențiale ale existenței poporului român.

Realizatorul antologiei, Emil Manu, grupează materialele literare pe marile momente istorice, de aceea într-o secțiune vom întîlni alături, de exemplu, pagini din Neculce, Eminescu, Delavrancea, Sadoveanu, Iorga sau poeți contemporani. Alcătuită cu grijă, extrăgînd fragmentele publicate din edițiile critice cele mai valoroase, pe cît a fost posibil, lucrarea este completată cu un fișier bibliografic, note, indice de nume, ca și o mică introducere cu caracter de istoriografie literară la începutul fiecărui capitol.

Prin organizarea materialului, a aparatului critic folosit, antologia este accesibilă unui public larg de cititori, oferindu-i un material încărcat de sufluI marilor idei umanitare și de progres.

*

Adoptînd un mod de organizare cu totul diferit, antologia de lirică românească „Riul, ramul...", apărută în Editura pentru literatură, grupează creații ale unui impresionant număr de poeți contemporani. Cartea își propune să ilustreze succint varietatea tematică, profunzimea gîndirii poetice ca și complexitatea și noutatea mijloacelor folosite de scriitorii noștri, reușind aceasta prin selectarea atentă a unora dintre cele mai reprezentative creații.

Antologia a apărut într-o prezentare grafică remarcabilă.

CONSECINȚELE PARALELISMULUI ÎN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR

Bibliotecile se afirmă astăzi ca una dintre cele mai populare instituții de instruire și educație, de informare și documentare. Ele își îmbogățesc continuu fondurile de cărți și periodice care constituie principalele instrumente de lucru în aceste laboratoare ale culturii moderne. Dar cheltuielile făcute pentru completarea colecțiilor se justifică numai dacă au eficiență, dacă lucrările nu ajung să stea în rafturi nerăsfoite, ci sînt consultate de cît mai multă lume. Aceasta s-a și urmărit prin dezvoltarea rețelei de biblioteci.

Astăzi însă apare evident că unele dintre criteriile după care a fost dirijată această activitate nu dau rezultate fructuoase. Din dorința de a apropia cît mai mult cartea de cititori s-a ajuns la dispersarea colecțiilor într-un număr exagerat de mare de biblioteci și la folosirea nerațională a unei mari părți din fondurile de publicații. S-au înmulțit bibliotecile publice de stat și ale sindicatelor, au apărut asemenea instituții la organizațiile cooperatiste. Sînt numeroase cazuri cînd biblioteci aparținînd diferitelor rețele funcționează în interiorul aceleiași clădiri. Un paralelism cu totul nejustificat, determinat de faptul că „practic nu a existat nici o coordonare, o viziune de perspectivă în dezvoltarea rețelelor de biblioteci", precizează **Ion Stoichiciu**, adjunct al Comisiei de educație și cultură a U.G.S. „Chiar și forurile care au în subordine biblioteci publice de stat au ajuns la concluzia stranie — după cum spunea **Gheorghe Maxim**, directorul Bibliotecii regionale Ploiești — de a-și organiza biblioteci sindicale proprii, cum este cazul sfaturilor populare. În regiunea noastră există un număr exagerat de mare de biblioteci, îndeosebi în așezările raionale. La Vălenii de Munte revine o bibliotecă pentru 319 locuitori. Sfatul popular al orașului Ploiești a făcut demersuri pentru înființarea unei noi biblioteci, deși în acest centru de regiune funcționează trei biblioteci mari".

Astfel au apărut în întreprinderi și instituții o puzderie de biblioteci minuscule, ineficiente, înghesuite prin birouri sau pe coridoare. „Dacă facem abstracție de cele circa 5 000 de biblioteci documentare și vreo 8 500 școlare, avem în momentul de față peste 11 000 de biblioteci publice, de stat și ale sindicatelor, arată **Ștefan Gruia**, redactor-șef al Revistei bibliotecilor. Incomparabil mai multe decît în țările cu o populație mai numeroasă decît a noastră.

puncte de vedere

Dintre aceste biblioteci însă peste jumătate au doar sub 5 000 de volume, iar circa 30 la sută numai cîte 500 de volume, adică două rafturi cu cărți, dar mai sînt și cu cîte 300 de volume".

Care este dezavantajul acestor biblioteci mici ? „În primul rînd, continuă **Ștefan Gruia**, colecțiile lor nu pot fi reînnoite. Fondurile bănești reduse, între 1 000—2 000 lei, de care dispun le permit să achiziționeze doar un infim procent al producției editoriale. Puținele volume și titluri pe care le au nu stîrnesc interes în rîndul cititorilor, aceste biblioteci transformîndu-se într-un fel de arhive. Cercetările făcute în diverse țări asupra eficienței bibliotecilor mici au dus la concluzia că ele reprezintă o mare risipă de bani și de valori culturale. O bibliotecă este rentabilă, ca să spunem așa, numai atunci cînd poate asigura ca fiecare lucrare să ajungă la cititorii care au nevoie de ea și în același timp să trezească interesul general pentru lectură, prin ceea ce oferă publicului. Aceasta se realizează numai în bibliotecile mari care au colecții bogate, în timp ce unitățile mici, cu un fond neînsemnat de cărți, micșorează simțitor interesul pentru lectură. Aceasta și este una din cauzele care fac ca indicele de circulație a cărților să fie la noi redus, variind între 0,6 și 1,5 la bibliotecile sindicale, școlare, sătești, comunale și raionale. Or, activitatea bibliotecilor publice trebuie apreciată ca eficientă numai dacă fondul de cărți circulă de patru sau de cel puțin trei ori pe an în întregime".

Mulți interlocutori au propus comasarea bibliotecilor mici. Adunate însă la un loc, ele nu vor reprezenta încă o bibliotecă valoroasă, și o casare, chiar dacă va scădea numărul de volume".

„Experiența unor țări cu o rețea bine organizată, arată **Ștefan Gruia**, duce la concluzia că biblioteca nu poate fi definită doar prin mărimea fondurilor pe care le deține. Este o lege că în orice bibliotecă cartea nouă înlătură din circulație cartea neinteresantă. Biblioteca este viabilă deci numai dacă poate achiziționa anual un mare număr de titluri — cel puțin o treime din producția editorială. Anul trecut, o bibliotecă mare cum este cea a orașului București și-a completat colecțiile doar cu 53 la sută dintre titlurile apărute. Bibliotecile mici au luat însă mult mai puține". Soluția, după părerea unanimă a participanților la masa rotundă, constă în organizarea unor biblioteci publice mari, prin care să se facă achizițiile de cărți, iar la acestea să se afilieze bibliotecile mici. „Cred că se justifică biblioteci independente în întreprinderile mari, arată **Ștefan Gruia**. Încolo, în fiecare oraș este necesară o mare bibliotecă publică. Finanțată eventual în comun de stat și de sindicate, ca și de alte foruri, aceasta poate să aibă filiale, mai bine-zis numeroase puncte de împrumut. De ce nu ne-am putea imagina o asemenea instituție puternică la Reșița sau Petroșeni cu 20 de filiale, dacă vreți, în diferite uzine, în toate cartierele mărginașe ale orașului. Dar și mai economice și mai eficiente sînt bibliobuzele. Ele pot cuprinde numeroase puncte de împrumut fixate în întreprinderi, instituții, cartiere pe care să le viziteze după un program stabil, cunoscut de public. Și la o comună cu 5 000 de locuitori aș vedea mai potrivită o bibliotecă publică mare, care să înglobeze și pe cele școlare, pentru a forma o singură unitate de achiziție, mărind astfel considerabil numărul de titluri care ar intra anual în comuna respectivă". Acest sistem ar însemna și o circulație mai rapidă a cărții. „Așa cum sînt organizate astăzi bibliotecile publice din București, ca unități independente pe raioane, spune **Simion Moldoveanu**, secretar adjunct al Comitetului de cultură și artă al Capitalei, este aproape imposibil să poată fi transmisă cartea dintr-o zonă în alta a orașului, adică să se poată asigura o circulație mare și rapidă a cărții".

Bibliotecile publice și filialele acestora trebuie să aibă, pe cît posibil, un caracter enciclopedic, arată **Tinca Munteanu**, bibliotecară la biblioteca raională „N. Bălcescu". „Firește că ele nu vor putea face față tuturor cerințelor. De aceea ar fi util ca fiecare unitate să dispună de un număr mai mare de titluri dintr-un anumit domeniu, încît unui cititor care vine la biblioteca noastră și nu am de unde să-i ofer cartea pe care mi-o cere, să-i pot spune precis unde o va găsi. Acum, deși enciclopedice, bibliotecile publice dispun de colecții asemănătoare tematic, așa că cititorul care nu găsește într-un loc o carte, va umbla fără folos de la o bibliotecă la alta". În marile orașe ar fi utile biblioteci publice profilate strict pe anumite domenii — medicină, tehnică etc., dacă avem acolo categorii numeroase de cititori în aceste domenii. Asemenea biblioteci ar putea difuza cartea la cerere, prin corespondență, în întreaga țară.

Dar și distribuirea geografică a bibliotecilor publice e necorespunzătoare, după cum arată participanții la masa rotundă. În toate orașele avem o îngrămădire de biblioteci spre centru, iar periferia rămîne adesea neacoperită. „90 de biblioteci publice de stat în Capitală, arată **Simion Moldoveanu**, ar părea suficiente la prima vedere, dar luîndu-le pe fiecare în parte vom vedea nu numai că multe din ele sînt mici și nu dispun de tot ceea ce ar putea să satisfacă cerințele reale ale publicului, dar sînt adunate spre zona centrală. Marile cartiere Balta Albă, Armata Poporului, Berceni, marile cvartale care se dezvoltă astăzi sînt lipsite de biblioteci".

Există biblioteci plasate în cartiere dens populate, dar cărțile nu circulă pentru că nu are acces la ele decît un public foarte restrîns. Aceste instituții trebuie organizate și repartizate astfel teritorial încît toată populația să le poată folosi, indiferent dacă sînt în cartiere sau pe lîngă marile întreprinderi, în cluburi. „Comasarea bibliotecilor trebuie studiată și rezolvată cu atenție ca să nu ajungem în multe cazuri la unități cu circuit închis, atrage atenția **Gheorghe Florea**, membru în biroul Consiliului local al sindicatelor București. Dacă luăm bibliotecile de la 4—5 întreprinderi apropiate și le unificăm la una dintre ele, se poate întîmpla ca acolo să nu aibă acces decît salariații acesteia".

Printre altele, arată Ion Stoichiciu, „vrem să comasăm bibliotecile S.M.T.-urilor sau ale întreprinderilor agricole de stat cu cele comunale, dacă ele se găsesc pe raza teritorială a comunei. Dar unificarea și comasarea trebuie să fie sprijinite și de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă".

În fiecare localitate rețeaua de biblioteci ar trebui revăzută în mod unitar. Se observă însă că studiile de restructurare se întreprind pe departamente cum se face de pildă în Capitală, pe de o parte de către Comitetul de cultură și artă iar pe de alta de către Consiliul local al sindicatelor, fără o coordonare între ele. Dar inițiativele departamentale, acolo unde ele există, bineînțeles, nu pot duce decît la rezultate parțiale. Pentru a se ajunge la soluții optime este necesară o acțiune coordonată a Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Consiliului Central al U.G.S. și Ministerului Învățămîntului. Căutînd în comun căile cele mai eficiente de restructurare și perfecționare a întregului sistem de biblioteci publice, adoptînd curajos soluții adecvate, aceste foruri ar înlătura paralelismul care determină în prezent o folosire nerațională a fondului de cărți.

Ion CIUCHI

teatre

● **Filarmonica de stat „G. Enescu"** (sala Studio a Ateneului) : **Concert de sonate** — 20.
● **Teatrul de stat de operetă : Abecedar muzical** — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) : **Oameni și șoareci** — 19,30, (sala Studio) : **Castiliana** — 19,30.
● **Teatrul de comedie : Troilus și Cresida** — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **Un tramvai numit dorință** — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **Comedia pe întuneric** — 20.
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru) : **Lovitura** — 19,30, (sala Studio) : **Cînd luna e albastră** — 20.
● **Teatrul de estradă „Ion Vasilescu"** : **Ca-n filme** — 19,30.
● **Teatrul Mic : Amintirea a două dimineți de iuni** (premieră) — 20.
● **Teatrul evreiesc de stat : Spectacol experimental „Cîntare omului"** de Tudor Arghezi (premieră) — 20.
● **Teatrul „Țăndărică" : Papuciada** — 17.
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy) : **Alo, la noi e... Stroe** (spectacol prezentat de Teatrul „A. Davila"-Pitești) — 20.
● **Circul de stat : Selecțiuni de iarnă** — 19,30.

cinema

● **Un bărbat și o femeie : Patria** — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,30, Luceafărul (completare București, oraș al muzicii) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21.
● **Căutați idolul : Sala Palatului** (seria de bilete 2232 — ora 17,30 și seria 2237 — ora 20,30), Republica — 8,45 ; 10,45 ; 12,45 ; 14,45 ; 17 ; 19 ; 21.15, București — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 21.
● **Război și pace (seria I) : Capitol** — 8,30 11,30 ; 14.30 ; 17,30 ; 20,30.
● **Război și pace (seriile I și II) : Modern** — 9,30 ; 14 ; 18,30.
● **Un nabab maghiar : Festival** (completare **Exerciții și aplicații militare**) — 8,45 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30, 21.
● **Dosarul XII : Gloria** (completare **București, oraș al muzicii**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, Tomis (completare **Viața începe la 40 de ani**) — 9—16 în continuare; 18,15 ; 20,30.
● **Billy mîncinosul : Central** (completare **București, oraș al muzicii**) — 8,45 ; 10,45 ; 13,15 ; 16 ; 19 ; 21.
● **Generație : Cinemateca** — 10 ; 12,30.
● **Coriganța domnului profesor : Victoria** (completare **Despre fumat**) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 ; 21, Grivița (completare **București, oraș al muzicii**) — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, Aurora (completare **Republica la 20 de ani**) — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 15,30 ; 17,45 ; 20.
● **Răzbunătorii : Lumina** — 9,30—16,30 în continuare ; 18,45 ; 20,45.
● **Program pentru copii : Doina** — 9 ; 10.
● **Martin soldat : Doina** (completare **Republica la 20 de ani**) — 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Profesorul distrat : Union** (completare **Mitică și formula lui de viață**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Manuela — File din istoria sportului românesc — Sănătatea mintală a copilului — Mai bine să prevenim (Profilaxia TBC) : Timpuri noi** — 9—21 în continuare.
● **Prostănacul : Giulești** — 15,30 ; 18 , 20,30.
● **Lordul din Alexanderplatz : Feroviar** — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21. **Excelsior** — 9,45 ; 12 ; 14,15 ; 16,30 ; 18,45 ; 21.
● **Comisarul X : Înfrățirea între popoare** (completare **Efemere**) — 10,30 ; 16 ; 18 ; 20.
● **Reîntoarcerea lui Surcouf : Dacia** (completare **Orizont științific nr. 11/1967**) — 8—21 în continuare.
● **Contele Bobby, spaima vestului sălbatic : Buzești** (completare **Opt minute de vis**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Loana : Cringași** (completare **Atenție**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, Vitan (completare **Orizont științific nr. 10/1967**) — 15.30 ; 18 ; 20,30.
● **Cînd tu nu ești : Bucegi** (completare **În căutarea timpului pierdut**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20.30, Arta — 9—16 în continuare ; 18,30 ; 20,45.
● **Un taxi pentru Tobruk : Unirea** (completare **Gigantul înaripat**) — 16 ; 18,15 , 20,30.
● **Operațiunea Crossbow : Flacăra** — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Romanță pentru trompetă : Popular** (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Fantomas contra Scotland Yard : Miorița** (completare **Orizont științific nr. 11/1967**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
● **Zosia : Munca** (completare **Doi**) — 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Regina zăpezii : Moșilor** (completare **Cei doi ursulești**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, **Progresul** (completare **Ostașii pădurii**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Al șaptelea continent : Cosmos** (completare **A sosit vacanța mare**) — 14,30 ; 16,30 ; 18.30 , 20,30.
● **O fată fericită : Viitorul** (completare **Invitație**) — 15 ; 17 ; 19 ; 21.
● **Femeia necunoscută : Colentina** — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Escroc fără voie : Melodia** — 9 ; 11.15 ; 13.30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
● **Dragostea unei blonde : Volga** (completare **Implinire**) — 9,45 ; 11,45 ; 13,45 ; 16 , 18,15 ; 20,30.
● **O sută unu dalmațieni : Floreasca** (completare **Micii înotători**) — 9 ; 11.15 ; 13.30 ; 16 ; 18.15 ; 20,30.
● **Ocolul : Rahova** (completare **Orizont științific nr. 10/1967**) — 15,30 , 18 ; 20,30.
● **Jocuri neschimbate : Flamura** (completare **Numai șase secunde**) — 9 , 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **Cea mai lungă noapte : Lira** (completare **Orizont științific nr. 11/1967**) — 15.30 ; 18 ; 20,30.
● **Republica Skid : Drumul Sării** (completare **Stîrcul, pasăre reptilă**) — 15 ; 17.30 ; 20.
● **Cerul începe la etajul III : Ferentari** (completare **Douăzeci de ani de comerț**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Marele restaurant : Cotroceni** (completare **Mlaștina tăcută**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Vulturii zboară devreme : Pacea** (completare **Prin satul românesc**) — 15.45 ; 18 ; 20.15.

tv

18,00 — În direct... Pentru gospodăria dv. ! Transmisiune de la magazinul „Electrotehnica" București. 18,30 — Pentru copii : Orășelul lui Așchiuță „Varietăți păpușărești". 18,50 — Filmul „Nălca și veverița". 19,10 — Pentru tineretul școlar. Vechi tezaure de cultură : Pecețile Tîrgoviștei. 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate. 20,00 — Aventurile lui Tarzan. 20,26 — Album de poezie : Mihai Eminescu. 20,35 — Melodii de iarnă : Muzică ușoară pe peliculă. 21,00 — Istoria teatrului românesc : Ion Slavici. Prezintă : Virgil Brădățeanu. 22,30 — Romanțe și șansonete — cîntă Mia Braia. 22,50 — Telejurnalul de noapte.

PORTRET LITERAR

Grigore Hagiu

Afirmîndu-se în cadrul generației sale, cu entuziasm și optimism spontan, Grigore Hagiu este în prezent autorul a patru volume (ultimele două „Sfera gînditoare" și „De dragoste de țară" apărute în cursul anului trecut). Debutînd cu volumul „Autoportret în August" poetul parcurge prin „Continentele ascunse" și mai ales cu „Sfera gînditoare" trepte importante de esențializare lirică, cultivîndu-și cu tenacitate o manieră proprie, evitînd influențele și tatonările. Niciodată nu încearcă să induc în eroare prin împrumutul unei măști lirice fără corespondențe organice în propria-i evoluție. Cu calm, poetul se scrutează pe sine însuși, depășindu-se totdeauna la timpul oportun. Și totuși, la Grigore Hagiu, actul liric înseamnă, în primul rînd, luciditate. De la faza de exultanță plană (numai rareori întreruptă de fluxuri lirice) din „Continentele ascunse" Hagiu ajunge în „Sfera gînditoare" la interiorizarea acută pînă la închegări de viziuni, în timp ce prin versurile reunite în placheta „De dragoste de țară" reușește o poezie de mare tensiune patriotică, la un înalt nivel estetic. Se depășește aici retorica searbădă, ajungîndu-se la valențe emoționale autentice. Poetul rememorează istoria țării retrăind-o afectiv și amplificînd-o pînă la simbol. Partidul devine astfel sfera gînditoare ale cărei raze diverg în întreaga țară, precum soarele în Cosmosul întreg : „Tulburătoarea mea materie, / partid, / ești tu, / din tine m-am născut, / pe mine însumi să mă pot cunoaște, / în tine mă întorc / și conștiință sînt din conștiință, / și tu ești universul meu / și lumea mea, / și țara mea, / eu însumi pînă dincolo de mine".

„Continentele ascunse" reprezentau descoperirea individualității lirice a poetului. Hagiu este în acest volum încă la faza de jubilație, chiar dacă aceasta implică o anumită scrutare interioară. Poetul așteaptă o irumpere a sensurilor lăuntrice bănuite, dar necristalizate : „voi arde pretutindeni cu uimire, / în fiecare formă ce se naște, / dar și atunci adînca tresărire, / cumplita patimă de-a mă cunoaște, / pe fruntea mea va fulgera tăcută, / cu albă încăpățînare mută // din loc știut sau nu mai dinainte, / din vinele prea îndelung uscate, / din plăcile ce nu se pot desprinde, / vroind și neputînd să iasă poate, / va mai dormi la mine-n stîncă / o dragoste nebănuită încă..." Pentru Hagiu din „Continentele ascunse" creația nu-i încă un act dramatic, cel mult — doar întrevăzut. Efortul reconsiderării interioare implică în „Sfera gînditoare" prezența elementului dramatic. Schimbarea dinamică a stărilor sufletești face, ca și la Nichita Stănescu, să se poată vorbi de o poezie de viziune. Poetul însă nu se ridică la mit, fiindcă la fel ca și la Nichita Stănescu, concretul participă foarte puțin la conturarea viziunilor lirice. Or, chiar Blaga, care face poezie filozofică prin excelență, își înalță coloanele spiritualizate pe temelia solidă a concretului. Căpătînd nimbul aureolat al ideii, concretul se abstractizează, mitologizîndu-se. O mitologie presupune o materie plasmatică din care să răsară o nouă geneză. Ideile în sine rămîn nerevelante, orice viziune necesitînd o plastică originală. Dar Hagiu nu abstractizează îndeajuns, pendulînd riscant, deocamdată stăpîn pe situație, la granițele dintre abstract și concret. Metaforizarea este citeodată aproape pură, stagnînd în viziunea largă. Atunci, o poezie devine o viziune cu suportul într-o singură metaforă generalizatoare. Așa se întîmplă cu poemul „Marele visător", visul tiindu-ne impulsul spre desmărginire : „*și noi stîrșim visîndu-ne exact cît sîntem / trăim cît visul ne adaugă / mari spații nevisate încă / lui însuși neștiute / și cînd ajungem trupul / acelui mare visător / el nu mai este decît vis / și cînd ne-alăturăm acelui vis / și vis și mare visător / și mare visător și vis / trăiesc mereu unul într-altul / și numai noi i-atingem rînd pe rînd / și niciodată laolaltă*" (Marele visător). Pe poet îl vizitează demonul cufundării în „pîlnia" necunoscutului, fiind solicitat de imbolduri gnoseologice. Actul depășirii nu se poate realiza în afara riscului. Hagiu stăruie într-o indoială dialectică, dar față de alți poeți stările de angoasă i se refuză. Gestul său ferm, de luciditate, încearcă materea renunțare la întruchipările neesențiale, pentru o autentică spiritualizare.

Prin „*Sfera gînditoare*", poetul se află la faza de încordare lăuntrică, tentativa sa fiind una de limpezire a întrebărilor, de clarificare a unor repere etice și filozofice. Poezia lui stă sub semnul vitalității ; totul sugerează o imensă metaforă a regenerării interioare, a transformării dirijate de o voință lucidă pentru care echilibrul capătă valoarea progresului continuu. Hagiu domină cerebral materia, îi admite seismele interioare în măsura în care aceasta înseamnă autodepășire, ridicare către noi înțelegeri. Ideea de prefacere capătă astfel sensul major al selectării și continuității esențialului.

În prezent, Grigore Hagiu a ajuns la o anumită stabilitate a formulei poetice, chiar la o fixare a ueltelor. Aici se găsește și Nichita Stănescu sau Cezar Baltag, dar la fiecare această ipostază se manifestă deosebit. La Grigore Hagiu se simte dorința de limpezire a ideilor, de cristalizare, aspirația spre forme finite. Se încearcă tenace o posibilitate latentă de oprire a neostenitelor metamorfoze. Gestul era schițat încă din „Continentele ascunse".

Dar Hagiu este și un poet care cultivă lirica de dragoste cu profunzime. Sensurile erotice în poezia sa, deși grele de senzualitate, se spiritualizează cuprinzîndu-se de o solemnitate enigmatică. Gestul erotic face parte dintr-un ritual cosmic, tinzînd spre puritate.

În ceea ce privește înclinația poetului spre viziuni fantastice, rezultatul nu confirmă întotdeauna intențiile. Coborîrile sale în vis sînt prea raționalizante și astfel misterul somnului apare neconvingător sugerat.

Predilecția poetului spre poemele lungi îl face adeseori să alunece în discursiv. Starea lirică prelungită excesiv duce la pierderea emoției și la o prea vădită explicitare. Valențele lirice profunde le descifrăm la Grigore Hagiu în poemele de mică întindere, unde notația fulgurantă se constituie în viziuni dense. Expresia lirică aspirînd spre clasicitate a poetului pare să clameze apolinic fondul său deocamdată gălăgios dionisiac. Grigore Hagiu a parcurs stadii importante de concentrare lirică, aflîndu-se la o etapă de momentană stabilizare. Poezia sa, decantată complet de reziduuri și repetări, își configurează deja un nucleu germinal, care-l individualizează. Ajuns aici, poetul va tinde, probabil, spre o cristalizare lirică, din ce în ce mai esențializată, cerută de evoluția sa.

Marin MINCU

Pe scena marionetelor

REALITATEA ȘI MIRACOLUL BASMULUI

Dacă în teatrul obișnuit, actorul, chiar cu mască, se menține ca element concret din viață, teatrul de marionete înlătură, în general, și acest element ; cu marioneta intrăm definitiv în convenție, acceptăm total mirajul. Om-spațiu-timp și faptă dispar în spatele obiectului din pînză și paie, se ascund după panouri și doar articulează viața de fantezie a păpușii. Spuneam „în general" pentru că teatrul modern de marionete aduce și omul cu trupul, uneori cu chipul la vedere. Ultimele două premiere ale teatrului „Țăndărică", „Papuciada" de Camil Petrescu și, îndeosebi, „Vrăjitorul din Oz" după Frank Baum, dramatizat de Iordan Chimet, ne oferă datele interferării de real și de iluzoriu prin completarea fericită a omului cu marioneta.

Scrisă pentru lectură, „Papuciada" este, de fapt, un poem dramatic. Povestea despre „viteaza armată a lui Papuc", a cărei faimă a trecut hotarele, este spusă de un tată copilului său. Luptă și armata lui vor săvîrși minunate fapte de vitejie, ireale, este drept, dar posibile, Luptă, băiatul din Cișmigiu, cu pușcă de lemn, ce a plecat la Bușteni să ucidă „o gadină de urs", poate fi întîlnit încă pe aleile umbroase ale parcului, deoarece s-a întors victorios din nemaipomenita aventură, după cum și Dorothea împreună cu micuțul Toto, neastîmpăratul său cățel — din celălalt spectacol — pot fi văzuți pe străzile din Kansas, unde au revenit prin bunăvoința „Vrăjitorului din Oz". Și chiar acest „vrăjitor" poate fi întîlnit tot acolo, fiindcă el nu este decît un om de la circ răpit de un ciclon din același oraș și nutrind continuu speranța de a-și revedea meleagurile natale. Dacă în „Papuciada" avem de-a face cu animale devenite miraculoase prin caracteristicile lor umane, în „Vrăjitorul din Oz" miraculosul se instaurează și mai puternic : printre eroi se numără un „Om de Tinichea", un „Sperie Ciori", o vrăjitoare din teritoriul tenebrelor, înconjurată de duhurile rele ale pămîntului, o zînă bună din țara „altinezilor"...

În regia lui Nicolae Massim, „Papuciada" — deși dă pe alocuri satisfacție spectatorilor-copii — n-a avut în suficientă măsură bucuria jocului în care intrăm cu toată seriozitatea, nu ne-a solicitat imaginația, lăsîndu-ne doar martorii unor întîmplări. Totuși, am fost uneori cuceriți de măiestria interpreților-mînuitori. Brînduța-Zaița Silvestru îl dăruiește pe Luptă cu un glas între răsfăț și seriozitate, iar prin mobilitatea ce o realizează cu păpușa compensează fixitatea trăsăturilor acesteia. În afară de tată, baci și urs (interpretați toți de Costel Popovici) — nici unul dintre mînuitori nu se arată, dar prin mînuire și voce, interpreții creează tipuri cu mișcări de rigu.oasă funcționalitate, dusă adesea pînă la virtuozitate. Semnalăm contribuția promițătoare a unui tînăr scenograf (I. Truică) și a unui tînăr compozitor (Mihai Mitrea-Celarianu).

Ștefan Lenkisch, care a semnat regia la „Vrăjitorul din Oz", ne face părtași la miracol, atît prin bogăția și farmecul mișcării marionetelor, cît și prin aducerea mînuitorilor în fața publicului. Magia artei creează o lume aparte, în care credem cu bucuria și naivitatea copilului gata să se desfete cu povești, chiar dacă a aflat de mult că ele sînt inventate. Ne lăsăm încîntați de basmul „Vrăjitorului din Oz" deși convenția e deschis declarată, deși vedem cum sforile sînt trase de mîini abile — fie că mînuitorii apar în costume neutre și cu mască (Gabriela Mitran, Eugenia Dumitriu), fie că unele personaje, interpretate chiar de actori (R. Zolla, Antigona Papazicopol, Elvira Chladek), îi mișcă pe cei doi eroi principali — Dorothea și Toto (dotați cu vocile Marianei Mihuț și Melaniei Toma). Și decorurile lui Ștefan Hablinski, care participă efectiv la acțiune, și muzica lui Pascal Bentoiu, cu sonorități mirifice, ne ajută să ne desprindem treptat de real, să parcurgem, o dată cu micii eroi de pe scenă și cu micii spectatori din sală, un itinerar de vis și de poezie.

Florica ICHIM

SLĂBICIUNEA OMULUI SINGUR

(Urmare din pag. I)

larea într-o lume a ideilor ; uneori cu coincidențe discordante, cu lumini și umbre. Lumea universitară oferă tinerilor o „faună" foarte caracteristică din aceste puncte de vedere. De unii din profesorii mei m-am apropiat fără nici o dificultate, cu o înțelegere uneori surprinzătoare, dacă o privesc în perspectiva anilor. Ce emoționante exemple de umanitate nu au trecut în fața ochilor și minții mele ! Revăd și acum într-un pavilion oarecare în Spitalul Colentina laboratorul mai mult decît modest, izolat cu un perete de scînduri într-un coridor, al prof. Gh. Marinescu. Revăd aidoma microscopul demodat, poate același folosit la cercetările ce le-a cuprins în vestita lui carte — „Celula nervoasă" — și aud aievea întrebările iscoditoare ce mi le-a pus căutînd să sesizeze „vibrația mentală" în contact cu fenomenele ce ne înconjoară, față de care ne pierdem de obicei sensibilitatea prin banala lor repetiție. Un model uman ce-l revedem uneori zilnic este binefăcător pentru formarea personalității noastre. Nu este obligatoriu același pentru toți anii. Păstrînd oarecare permanență, mi-am schimbat modelul în acord cu propria mea evoluție.

Se poate întîmpla uneori ca mediul de viață să nu ne ofere nici un model care să reziste exigențelor. Nu rareori întîlnim mai curînd „anti-modele" ce trebuie evitate și considerate critic. **Ne rămîn la dispoziție atunci imensele resurse ale culturii și științei universale.** Este posibil să ne apropiem uneori sau să ne identificăm cu personaje literare sau istorice care se impun imaginației sau sensibilității noastre. Mai ușor găsim încă în opera marilor gînditori și creatori de cultură și istorie exemplul vieții lor proprii. Sînt explicabile marea accesibilitate a literaturii biografice și memorialistice și interesul ce-l au la toate vîrstele. În asemenea condiții, **modelul rezistă mai mult uzurii timpului.** Am fost surprins să observ la unul din profesorii mei puternica acțiune exercitată de viața și opera lui Goethe. Cunoștea în amănunte biografia, amănuntele semnificative și exemplare, versurile și lucrările dramatice. N-a lipsit nici „pelerinajul" la Weimar pentru a vedea cerul, pămîntul și acel imponderabil care stăruie în locurile marcate de oamenii mari. Fără nici o îndoială, întreaga viață intelectuală și umană i-au fost influențate binefăcător.

Recent am citit unele însemnări de tinerețe ale unui coleg de facultate care a recunoscut în viața și opera lui Leonardo da Vinci un exemplu tonifiant, păstrînd proporțiile, pentru propria lui viață. Exemple de acest fel sînt nenumărate, în însăși viața oamenilor de seamă, care au recunoscut în marile personalități ale antichității sau în semenii lor un model capabil să-i ajute în propria lor existență.

Am fost deosebit de surprins să aflu dintr-un reportaj recent, recoltat dintr-un eșantion de tineri, negarea oricărei valori preexistente cu posibilități modelante în viața lor personală. Am cunoscut la rîndul meu exemplul unui tînăr poet de o uimitoare ignoranță voită, pentru a nu-și pierde „originalitatea". Sărmana originalitate care nu rezistă la o cît de modestă confruntare !

Evident că în comentariul nostru este eliminată admirația imitativă care sterilizează și descurajează specificul fiecărei individualități. Am cunoscut și tineri de acest fel, care inevitabil s-au blocat într-o imitație caricaturală.

În acest proces de formare a unei personalități, activitatea conștientă obiectivată într-un țel cu un orizont mai apropiat sau mai depărtat este binefăcătoare. În exemplele citate, modelul a însemnat fără îndoială **cunoașterea și pătrunderea** sensului unei personalități și vieți și **retrăirea** elementelor lor permanente în efemerul existenței noastre. O activitate prin asimilare creatoare, în perioada de studenție, a valorilor culturii și științei și desfășurarea unei activități personale în anii maturității **facilitează, grăbesc sau amplifică ritmul și dimensiunile trecerii de la individualitatea biologică la personalitate.**

La acest proces atît de complicat **și adeseori eroic,** grupul social căruia îi aparținem are un rol hotărîtor. Asemenea drumeților care schimbă impresiile peisajului și se sfătuiesc în fel și chipuri — în viața spirituală discuția faptelor, a ideilor, contingența cu viața colectivă sînt vitale pentru o dezvoltare mintală sănătoasă. Izolarea este paralizantă și primejdioasă. Am fost surprins în lecturile mele aflînd de bizara formulare a lui Ibsen „Numai omul singur este puternic". Ea îmi apare în lumina experienței personale ca o formulare morbidă. Omul singur este o ființă nefericită și pierdută într-un univers solitar și obsedant. Bineînțeles, nu este vorba aici de singurătate care într-o măsură judicioasă trebuie să penduleze cu viața în comun.

Din acest punct de vedere clubul studențesc sau universitar ar avea un rol binefăcător. Tinerii, ca și copiii, au o nevoie instinctivă să-și schimbe impresiile, să trăiască în comun, să viseze acțiuni temerare și să le realizeze adeseori. Îmi reamintesc de o mică societate organizată în ultimii ani de liceu, în care aveam discuții interminabile de tot felul, în care am jucat piese de teatru accesibile nouă, am făcut sport și excursii în comun ! Mai tîrziu, în anii de studenție, am făcut parte din alt grup, în care discutam o nouă carte apărută, impresiile vieții universitare, mișcarea de idei și conferințele epocii. Cu acest grup am descoperit turismul de munte și

Telegrame

Excelenței sale
Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Cu ocazia celei de-a XX-a aniversări a proclamării republicii, rog Excelența Voastră să transmită poporului și guvernului român caldele noastre felicitări.

Sînt convins că mari succese vor încununa eforturile generoase pe care le depuneți pentru bunăstarea și prosperitatea poporului dumneavoastră. Fie ca relațiile româno-algeriene să se dezvolte și să se consolideze în continuare.

Cu înaltă considerație,

HOUARI BOUMEDIÈNE
Președintele Consiliului Național al Revoluției, președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Algeriene Democratice și Populare

---

Excelenței Sale
NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Îmi este plăcut să adresez Excelenței Voastre, din partea poporului irakian și a mea personal, cele mai sincere felicitări cu prilejul alegerii dumneavoastră ca președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România împreună cu cele mai bune urări pentru succesul și fericirea dumneavoastră, iar poporului român progres continuu și prosperitate.

General locotenent
ABDUL RAHMAN MOHAMMED AREF
Președintele Republicii Irak

PLECAREA TOVARĂȘULUI GEORGES MARCHAIS

Luni dimineața a părăsit Capitala tovarășul Georges Marchais, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de tovarășii Virgil Trofin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

(Agerpres)

Cronica zilei

Tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, care a participat la lucrările celui de-al XI-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist Dimitrovist din R.P. Bulgaria, s-a înapoiat în Capitală.

★

Luni dimineața, lordul Erroll of Hale, președintele Camerei de Comerț din Londra, care face o vizită în țara noastră, a avut întrevederi la Ministerul Afacerilor Externe cu Vasile Șandru, adjunct al ministrului, și la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini cu Ion Morega, adjunct al ministrului.

În aceeași dimineață, oaspetele englez a vizitat Fabrica de mașini unelte și agregate-București.

După-amiază, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, a oferit în cinstea lordului Erroll of Hale un cocteil în saloanele Hotelului Athenée Palace.

Printre persoanele oficiale prezente se aflau Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, și ambasadorul Marii Britanii la București, John Chadwick.

Luni dimineață a sosit în Capitală Bruce MacGillivray Williams, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Canadei în Republica Socialistă România.

★

Luni a părăsit Capitala, plecînd în Irlanda, Aurel Ghibuțiu, membru al Comitetului executiv al U.A.S.R., reprezentant permanent al U.A.S.R. la U.I.S., pentru a participa la Seminarul european cu privire la democratizarea învățămîntului, organizat de Uniunea studenților irlandezi.

(Agerpres)

22—26 ianuarie, în Capitală

STAGIUL NAȚIONAL DE STUDII U.N.E.S.C.O.

Între 22 și 26 ianuarie se vor desfășura în Capitală lucrările Stagiului național de studii cu tema „U.N.E.S.C.O., rolul și activitatea sa. Contribuția României în cadrul organizației". Stagiul, la care vor lua parte specialiști din domeniile învățămîntului, științei, culturii și informației, reprezentanți ai unor instituții și organisme centrale din țara noastră, este organizat de Comisia națională română pentru U.N.E.S.C.O., în cadrul programului U.N.E.S.C.O.

În cursul ședințelor stagiului, personalități ale vieții culturale științifice din țara noastră vor conferența despre structura organizatorică și principalele aspecte ale programului U.N.E.S.C.O. în perioada 1967—1968, despre activitatea și inițiativele României în acest for internațional în domeniul educației, științelor exacte și naturale, sociale și umane, în domeniul culturii, al informației. Expunerile vor fi urmate de întrebări și discuții, de prezentarea unor filme și diapozitive realizate de U.N.E.S.C.O.

Cu același prilej va avea loc și deschiderea unei expoziții intitulate „Publicații ale U.N.E.S.C.O. și ale Comisiei naționale române pentru U.N.E.S.C.O.".

DOUĂZECI DE ANI DE LA SEMNAREA TRATATULUI ROMÂNO-BULGAR

Colaborarea frățească dintre popoarele român și bulgar

Cu 20 de ani în urmă a fost semnat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, eveniment memorabil în istoria relațiilor româno-bulgare.

Încheierea Tratatului, care a consfințit legăturile tradiționale statornicite de-a lungul secolelor între popoarele român și bulgar, constituie totodată expresia elocventă a relațiilor internaționaliste de tip nou, ce s-au dezvoltat între România și Bulgaria după eliberarea de sub jugul fascist și revoluția înfăptuită în țările noastre. Documentul semnat la 16 ianuarie 1948 la București a marcat o etapă nouă, superioară, în dezvoltarea prieteniei și colaborării frățești dintre România și Bulgaria, trainic unite astăzi prin caracterul comun al orînduirii sociale și de stat, prin lupta pentru construirea socialismului și comunismului, pentru apărarea păcii.

Relevînd evoluția relațiilor de prietenie dintre cele două țări și popoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: **„Astăzi, sub soarele socialismului prietenia româno-bulgară înflorește tot mai puternic, se dezvoltă relațiile politice, economice, tehnice, științifice și culturale dintre țările noastre, în interesul fiecăreia și al cauzei generale a socialismului. Putem spune pe drept cuvînt că ceea ce partidele noastre au realizat împreună pe acest tărîm reprezintă o treaptă nouă, superioară în istoria relațiilor dintre cele două țări".**

Tovarășul Todor Jivkov, caracterizînd dezvoltarea legăturilor multilaterale dintre România și Bulgaria, sublinia: **„Putem remarca cu satisfacție că prietenia seculară bulgaro-română a căpătat în condițiile socialismului un conținut nou, că relațiile politice, economice, culturale și colaborarea dintre cele două țări și partide ale noastre se întăresc și se dezvoltă în mod rodnic... Aceasta este normal și legic pentru relațiile dintre partidele și țările noastre"...**

Veacuri de-a rîndul, românii și bulgarii au luptat cot la cot împotriva aceloraași asupritori, pentru aceleași idealuri ale eliberării naționale și sociale, pentru o viață mai bună. Tradițiile de luptă comună pentru independență națională s-au întărit prin tributul de sacrificii în războiul din 1877—1878 cînd ostașii români și voluntarii bulgari au luptat alături de ostașii ruși pentru cucerirea victoriei. Prin glorioasele fapte de arme și sîngele vărsat de fiii popoarelor noastre pe cîmpurile de luptă, la Grivița, Plevna, Smîrdan s-a pecetluit pe veci prietenia româno-bulgară. Nepieritoare vor rămîne în istoria celor două popoare paginile luminoase înfățișînd solidaritatea internațională dintre mișcarea muncitorească, socialistă din România și Bulgaria, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, organizatorii și conducătorii luptei oamenilor muncii din țările noastre, împotriva exploatării sociale, pentru eliberarea de sub jugul fascismului, pentru triumful ideilor socialismului.

Popoarele român și bulgar au înfăptuit profunde transformări revoluționare, au obținut realizări remarcabile în opera de edificare a noii orînduiri.

Luptînd cu abnegație pentru înflorirea patriei sale, urmînd cu încredere partidul său comunist, harnicul și talentatul popor bulgar a dezvoltat impetuos forțele de producție, a transformat din temelii fața țării. Succesele obținute de poporul bulgar pe calea industrializării au făcut ca economia bulgară să-și schimbe radical structura, rolul conducător luîndu-l industria, care se dezvoltă în ritm înalt. Progrese însemnate a obținut Bulgaria în ridicarea agriculturii sale socialiste. Se dezvoltă știința, tehnica și cultura, crește nivelul de trai material și cultural al poporului.

Poporul român se bucură sincer de marile realizări ale poporului vecin și prieten și urmărește cu multă simpatie eforturile lui pentru înfăptuirea mărețului program trasat de Congresul al IX-lea al P. C. Bulgar, în vederea ridicării țării pe noi trepte ale progresului.

Un bilanț strălucit încununează activitatea creatoare a poporului nostru. Sub conducerea partidului comunist, în România au fost obținute mari succese în dezvoltarea forțelor de producție, în sporirea întregului potențial economic al țării, în îmbunătățirea neîncetată a condițiilor de viață materială și spirituală ale tuturor categoriilor populației, în toate domeniile vieții sociale. În prezent, poporul nostru se află angajat în înfăptuirea vastului program de construcție economică și socială, elaborat de Congresul al IX-lea al partidului, și a măsurilor adoptate recent de Conferința Națională a P.C.R., care au trasat obiective de mare însemnătate pentru progresul multilateral al României socialiste.

Succesele obținute de România și Bulgaria, creșterea potențialului economic și avuției lor naționale, înflorirea culturii, științei și învățămîntului constituie un puternic fundament pentru dezvoltarea neîncetată a colaborării frățești multilaterale dintre cele două țări și popoare, întemeiată pe principiile marxism-leninismului, ale internaționalismului socialist.

An de an, iau amploare și se diversifică schimburile comerciale, colaborarea economică și tehnico-științifică, se adîncește cooperarea în toate domeniile vieții politice, economice, sociale și culturale, se lărgesc contactele dintre partidele și statele noastre.

În cursul anului 1967, schimburile comerciale au fost de 2,5 ori mai mari decît în 1965, depășind nivelul prevederilor pentru anul respectiv din acordul comercial de lungă durată. Industrializarea accelerată a economiilor celor două țări și, în deosebi, dezvoltarea construcției de mașini au permis sporirea schimbului reciproc de mașini și utilaje, care acum reprezintă 40 la sută din volumul comerțului dintre România și Bulgaria. Protocolul privind schimbul de mărfuri și plăți pe anul 1968, între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria prevede o creștere a acestora față de anul trecut. Potrivit acordului, România va livra Bulgariei locomotive Diesel electrice de 2100 CP, mașini-unelte și mașini agricole, autoturisme de teren, rulmenți, utilaj petrolier și produse petroliere, produse ale industriei chimice, bunuri de larg consum și alte mărfuri. La rîndul ei, Bulgaria va livra țării noastre mașini-unelte, electrocare și electropalane, acumulatori, rulmenți, tractoare monoax, laminate din oțel, produse chimice, unele produse agroalimentare, bunuri de larg consum și altele.

S-a lărgit colaborarea româno-bulgară pe baza cooperării și specializării bilaterale în producția de mașini agricole, mașini de transport și ridicat. A fost realizată, prin cooperare linia electrică de înaltă tensiune Craiova—Bocinovți, care leagă sistemele energetice dintre România și Bulgaria. Se efectuează pregătirile pentru construcția în comun a complexului hidrotehnic din zona Islaz-Somovit, pe Dunăre, obiectiv de mare importanță pentru ambele țări. Dezvoltarea rapidă și complexă a economiilor celor două țări, rezultatele importante obținute în extinderea și diversificarea colaborării dintre România și Bulgaria, creează largi posibilități pentru dezvoltarea în continuare a cooperării reciproc avantajoase, în forme și metode care să constituie o bază stabilă și de perspectivă a dezvoltării relațiilor economice și tehnico-științifice. Rezultate pozitive au fost obținute în domeniul relațiilor științifice, culturale și artistice. S-au lărgit colaborarea și cooperarea dintre instituțiile științifice, schimbul de experiență și contactele dintre oamenii de știință români și bulgari, s-au intensificat schimburile și colaborarea în domeniul culturii, învățămîntului, artelor, presei, radiodifuziunii, sportului, turismului.

O mare însemnătate pentru întărirea prieteniei româno-bulgare o constituie dezvoltarea necontenită a relațiilor de colaborare frățească pe linie de partid și de stat

Trebuie relevat cu satisfacție că au devenit tot mai frecvente vizitele reciproce și întîlnirile dintre reprezentanții Partidului Comunist Român și ai Partidului Comunist Bulgar, ai guvernelor celor două țări. Vizitele tovarășului Nicolae Ceaușescu în Bulgaria și ale tovarășului Todor Jivkov în România, convorbirile purtate cu aceste prilejuri au constituit o vie expresie a prieteniei și solidarității frățești dintre cele două partide și țări, au contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă, au dat un avînt dezvoltării în continuare a relațiilor frățești dintre partidele, țările și popoarele noastre. Relațiile româno-bulgare, relații de tip nou, bazate pe egalitate deplină și o profundă stimă reciprocă, pe respectarea independenței și suveranității, colaborare și întrajutorare frățească, dau rezultate tot mai bogate. Colaborarea strînsă, contactele prietenești, schimburile de experiență româno-bulgare aduc o contribuție la progresul mai rapid al ambelor popoare. Înflorirea continuă a țărilor noastre, dezvoltarea lor economică, socială, politică, consolidarea orînduirii lor socialiste, vor face să crească forța întregului sistem socialist, contribuie la sporirea influenței socialismului în lume, slujesc cauzei întăririi unității și coeziunii țărilor socialiste, a tuturor forțelor antiimperialiste, intereselor păcii și colaborării internaționale.

Fără îndoială, prietenia și colaborarea dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, dintre România și Bulgaria vor dobîndi o nouă expresie prin reînnoirea apropiată a Tratatului româno-bulgar.

Țările noastre, părți componente ale regiunii balcanice, au desfășurat și desfășoară o activitate susținută pentru statornicirea unor relații de prietenie și colaborare între toate statele din această zonă, ceea ce corespunde intereselor fiecăreia dintre ele, cauzei păcii și securității în Balcani, ca și în Europa și în întreaga lume. E cunoscut aportul adus de România, ca și de Bulgaria vecină și prietenă, la lupta forțelor antiimperialiste pentru împiedicarea unui nou război, la promovarea prieteniei și colaborării între toate popoarele, pentru triumful ideilor democrației și progresului social.

La a 20-a aniversare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală româno-bulgar, poporul român, care nutrește sentimente de caldă prietenie față de poporul frate de peste Dunăre, îi urează din inimă noi și mari succese pe drumul progresului și prosperității, pentru înflorirea Bulgariei socialiste frățești.

Telegramă

Cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a adresat o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria, Ivan Bașev.

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a încălzit ușor în sud-vestul țării și s-a menținut rece în rest. Cerul a fost schimbător, mai mult acoperit în jumătatea de nord-vest a țării. În Banat a plouat, iar în Transilvania, regiunea de munte și Dobrogea a nins. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit din vest. Temperatura în general a înregistrat o creștere. Astfel la ora 14 era cuprinsă între minus 12 grade la Miercurea Ciuc și plus 5 grade la Calafat. **În București:** Vremea s-a menținut rece, cu cer mai mult noros. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă a atins minus 4 grade.

Timpul probabil pentru 17, 18 și 19 ianuarie. În țară: După o încălzire accentuată, vremea se va răci începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 13 și minus 3 grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 7 și plus 3 grade. **În București:** Vreme umedă și caldă la început, apoi în răcire ușoară. Cerul va fi schimbător. Vor cădea precipitații temporare. Vînt potrivit. Temperatura staționară.

SPORT

Sfîrșit de săptămînă pe pîrtiile din Poiana Brașov

BRAȘOV (prin telefon, de la I. Pervulescu). — După o lungă perioadă de așteptare, Poiana Brașov a cunoscut, la sfîrșitul săptămînii trecute, o mare afluență de concurenți și spectatori, fiind gazda a nu mai puțin de cinci concursuri, dintre care majoritatea devenite tradiționale. În centrul atenției s-au situat întrecerile „Cupei României" la biatlon și „Cupei Dinamo" la sărituri, care de altfel s-au bucurat de aprecieri unanime. Confirmînd așteptările, biatloniștii de la A.S.A. Brașov au ocupat primele două locuri, cîștigînd în felul acesta duelul cu vechii lor rivali — dinamoviștii brașoveni. Dintre învingători s-au detașat Stelian Drăguș (A.S.A.), prin dîrzenia arătată în proba de 10 km, Marcela Leampă (Dinamo), care s-a dovedit și de această dată cea mai bună fondistă a țării, precum și săritorul Anghel Biriș (A.S.A.), cel mai aplaudat învingător.

Așteptate cu multă nerăbdare, întrecerile „Cupei Postăvarul" s-au redus, din cauza viscolului, la două probe de slalom uriaș, desfășurate pe pîrtia Sulinarului. Cele două manșe au revenit lui Cornel Tăbăraș și Gh. Bălan la seniori, Mihaela Sandu și Liliana Blebea, la senioare. O mare surpriză a constituit-o dublul abandon al lui Dorin Munteanu, unul dintre favoriții probei.

În timp ce pe dificilele pîrtii, schiorii fruntași își disputau întîietatea în competiții oficiale, în apropierea hotelului Sport s-a desfășurat un concurs popular de schi, organizat de Consiliul local al U.G.S.R. în colaborare cu Comitetul orășenesc U.T.C. și Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport Brașov. Acest concurs, rezervat schiorilor neclasificați, a fost dominat de reprezentanții clubului „Tractorul", care au cucerit victoria în majoritatea probelor.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

PE PATINOARUL ARTIFICIAL „23 AUGUST" din Capitală s-au desfășurat campionatele republicane de patinaj artistic. Iată lista noilor campioni: **juniori — băieți:** Desideriu Czeisner (Petrolul Brașov); **fete:** Constanța Ionescu (Constructorul București); **perechi:** Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (Dinamo București); **seniori — băieți:** Marcel Comanici (Dinamo București); **fete:** Elena Moiș (I.C.F. București); **perechi:** Daniela Popescu — Marian Chiosea (I.C.F. București).

ÎN CONTINUAREA TURNEULUI DIN BRAZILIA, fotbaliștii români urmau să joace duminică la Curytiba cu formația locală Maringa. Meciul nu s-a putut disputa din cauza timpului nefavorabil (ploaie torențială).

ECHIPA DE FOTBAL STEAUA BUCUREȘTI va întreprinde în prima jumătate a lunii februarie un turneu de 4 meciuri în Iugoslavia. În următoarele zile, urmează să fie desemnate adversarele echipei bucureștene.

LUNI LA BANGALORE AU LUAT SFÎRȘIT CAMPIONATELE DE TENIS ALE ASIEI. În finala probei de dublu, perechea indiană Lall-Mukherjea a învins cu scorul de 3—6, 4—6, 6—2, 6—1, 6—0 pe Ion Țiriac-Ilie Năstase (România).

ECHIPA MASCULINĂ DE HANDBAL DYNAMO BERLIN s-a calificat pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni", învingînd în meci retur cu 37—10 (19—5) echipa Rapid Viena. În primul joc, echipa dinamovistă obținuse victoria cu 30—11.

TURNEUL DE FOTBAL PENTRU „CUPA AFRICII" a programat alte două meciuri. Algeria a învins cu 4—0 (2—0) Uganda, iar Ghana a întrecut cu 2—1 (1—1) pe Congo Kinshasa.

ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI PREOLIMPIC DE FOTBAL la Bangkok s-au întîlnit echipele Irakului și Tailandei. Echipa Irakului a obținut victoria cu 4—0.

Ședința lărgită a consiliului învățămîntului de cultură generală

Luni a început în Capitală ședința lărgită a consiliului învățămîntului de cultură generală. Participă, în afara membrilor consiliului, șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regionale, directori și profesori din școli generale și licee, pedagogi, psihologi și sociologi, cadre didactice din învățămîntul superior, academicieni și alți oameni de știință. În cadrul ședinței vor fi dezbătute măsurile preconizate în studiul elaborat de Ministerul Învățămîntului privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală.

(Agerpres)

De la Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene

Din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile, Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene a dispus întreruperea transporturilor de călători și mărfuri pe cursul Dunării. Unitățile Direcției generale a navigației civile „Navrom" au luat măsuri pentru protejarea și adăpostirea în porturi a navelor românești și străine.

Au fost sistate totodată trecerile cu bacurile pentru autovehicule în zonele Călărași—Ostrov, Vadul Oii—Giurgeni și Brăila—Măcin.

(Agerpres)

viața internațională

R. D. VIETNAM

Succese în îndeplinirea planului de stat pe 1967

HANOI 15 (Agerpres). — Într-un articol publicat în ziarul „Nhan Dan", Nguyen Van Dao, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, scrie că „în realizarea planului de stat pe 1967 am reușit nu numai să menținem și să dezvoltăm producția pusă în slujba luptei armate și asigurării nivelului de trai al populației, dar și să întărim potențialul nostru economic și de apărare".

În 1967, se scrie în articol, au fost obținute mari succese de către poporul nord-vietnamez atît în producție, cît și în luptă. Poporul nord-vietnamez a îndeplinit sarcinile principale ale planului de stat pe 1967, încheind cu succes planul de stat de 2 ani (1966—1967).

S-au obținut noi realizări în agricultură, urmînd linia partidului de aplicare a unei culturi intensive. Cooperativele agricole au strîns o bună recoltă de orez, obținînd cea mai mare producție la hectar din 1963 și o creștere de 11 la sută față de 1966. Recolta bună de orez a demonstrat posibilitatea practică de a se obține 5 tone la hectar, paralel cu dezvoltarea celorlalte culturi și a creșterii animalelor. A continuat să se consolideze baza materială și tehnică a cooperativelor agricole.

În ceea ce privește industria, s-au obținut succese importante în dezvoltarea diferitelor ramuri, îndeosebi a industriei locale. Aproape în toate provinciile au fost construite noi întreprinderi industriale. În comparație cu perioada 1962—1964, investițiile în industria locală au crescut de cîteva ori în perioada 1965—1967. Industria locală a răspuns tot mai mult cerințelor agriculturii, comunicațiilor, transportului și ale populației. Industria constructoare de mașini s-a dezvoltat producînd tot mai multe mașini pentru nevoile economiei. Industria producătoare de bunuri de larg consum a reușit să asigure articole de primă necesitate ca alimente, îmbrăcăminte, hîrtie etc.

Planul anual a fost îndeplinit și în domeniul comunicațiilor și transporturilor. Anul trecut s-a reușit să se țină în permanent deschise liniile de comunicații în orice împrejurări, aceasta contribuind în mare măsură la victoriile obținute de popor în domeniul producției și luptei.

Învingînd mari dificultăți provocate de inamic, comerțul a asigurat cu regularitate aprovizionarea populației cu bunuri vitale.

A fost redistribuită forța de muncă socială în vederea sporirii forței pentru producție și luptă, a sigurîndu-se, totodată, îndeplinirea planului privind pregătirea cadrelor tehnice. O atenție deosebită s-a acordat sporirii proporției femeilor în instituțiile publice și fabrici.

În încheierea articolului se arată că aceste succese au fost posibile datorită liniei juste a partidului și muncii creatoare a poporului vietnamez, precum și sprijinului țărilor socialiste.

Ședința Comitetului Executiv al P. C. din Marea Britanie

LONDRA 15. — Corespondentul Agerpres transmite: La Londra a avut loc o ședință a Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie, în cadrul căreia au fost alese organele de conducere ale partidului. Ziarul „Morning Star" anunță că John Gollan a fost reales în funcția de secretar general al partidului, iar ca președinte al partidului a fost ales dr. Tony Charter.

Comitetul Executiv a examinat, de asemenea, actuala situație economică a țării și îndeosebi proiectul guvernamental de reducere a cheltuielilor bugetare, pronunțîndu-se împotriva reducerilor de fonduri în domeniul educației, sănătății și construcțiilor de locuințe. Partidul Comunist consideră, a arătat în cuvîntul său Gordon McLennan, secretar al partidului pentru problemele organizatorice, că este necesară o contraofensivă a forțelor de stînga, care să ceară adoptarea unui minimum de măsuri propuse de partid. Acestea prevăd nu o reducere, ci o extindere a serviciilor sociale, înlăturarea barierelor în calea majorării salariilor, deplina folosire a forțelor de muncă, frînarea creșterii prețurilor și chiriilor, reducerea cu 50 la sută a cheltuielilor militare, majorarea taxelor pe profit, apărarea și extinderea drepturilor democratice și a libertăților sindicatelor. El a arătat că programul propus de partidul comunist are multe puncte comune cu cel elaborat de deputății laburiști de stînga și că în prezent se pune problema dezvoltării unor acțiuni de masă unite, pentru a se obține realizarea revendicărilor.

Subliniind că aceasta urmează a fi „cea mai importantă campanie de mai mulți ani", el a arătat că tema centrală trebuie s-o constituie „calea socialistă de a ieși din criză", temă care va fi expusă într-o nouă ediție a programului partidului.

ALGER

Recomandările Conferinței cadrelor de partid și de stat

ALGER 15. (Agerpres). — Au fost date publicității recomandările Conferinței cadrelor de partid și de stat ale cărei lucrări s-au desfășurat în prezența președintelui Consiliului Național al Revoluției, Houari Boumedienne, și a lui Kaid Ahmed, noul responsabil al F.L.N. Conferința a ales o serie de comisii de lucru care au elaborat propuneri privind organizarea partidului și activitatea politică generală. „Comisia organizatorică a făcut o serie de recomandări privind condițiile de primire în partid, structura F.L.N., alegerea cadrelor și organelor de conducere ale partidului și rolul organizațiilor acestuia în diverse sectoare de activitate. Recomandările definesc totodată rolul F.L.N. în viața politică, economică și socială a țării.

Comisia economică și socială recomandă folosirea la maximum a întregului potențial economic și cultural în vederea dezvoltării țării și lichidării inegalității dezvoltării economice a diferitelor regiuni.

viața internațională

O. N. U.

România este atașată unei largi cooperări economice internaționale

INTERVENȚIA DELEGATULUI ROMÂN LA CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL PROGRAMULUI NAȚIUNILOR UNITE PENTRU DEZVOLTARE

NEW YORK 15 (Agerpres). — La New York au continuat lucrările Consiliului de administrație al programului Națiunilor Unite pentru dezvoltare (P.N.U.D.). Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, șeful delegației române, ambasadorul **Gheorghe Diaconescu,** reprezentant permanent al României la O.N.U., s-a referit la deosebita importanță a cooperării economice internaționale, subliniind în același timp rolul determinant al eforturilor proprii ale diferitelor țări în procesul lor de dezvoltare. El a evidențiat în acest context unele din principalele mijloace de acțiune prin care Națiunile Unite pot sprijini în cele mai bune condiții aceste eforturi. Vorbitorul a susținut necesitatea ca, la inițiativa țărilor beneficiare, programul să-și îndrepte în continuare atenția către sectoarele de maximă eficiență economică, progresul acestora răsfrîngîndu-se în multe ramuri ale vieții economice și sociale a țărilor participante. În legătură cu problema asistenței tehnice și financiare externe, șeful delegației române a arătat că este necesar ca guvernele țărilor în cauză să rămînă în întregime responsabile de stabilirea priorităților naționale în dezvoltarea economică, de coordonare a asistenței. Scoțînd în relief linia ascendentă din punct de vedere numeric și diversificarea sferei proiectelor de preinvestiții și asistență tehnică realizate de P.N.U.D. în colaborare cu țările membre, vorbitorul a ilustrat rolul pe care programul îl poate juca în domenii de primă importanță ca : transferul realizărilor științei și tehnicii și micșorarea decalajului de timp cu care ele se aplică în țările în curs de dezvoltare, concomitent cu formarea cadrelor naționale necesare acestui proces complex ; creșterea producției agricole : identificarea și valorificarea superioară a resurselor naturale; perfecționarea organizării și conducerii producției ș.a.m.d.

În ceea ce privește activitatea de viitor a P.N.U.D., după ce a formulat unele sugestii concrete pentru evoluția sa, reprezentantul român a susținut cerința ca pentru rațiuni ținînd de o maximă eficiență a programului, precum și de necesitatea adaptării la diversitatea și complexitatea preocupărilor diferitelor țări angajate în procesul dezvoltării, administrația P.N.U.D. să continue să dea dovadă de flexibilitate, evitînd să aplice criterii rigide de înființare și executare a proiectelor.

În încheiere, ambasadorul Gh. Diaconescu a arătat că țara noastră, atașată principiilor unei largi și variate cooperări economice internaționale, va continua, pe măsura condițiilor sale specifice, a resurselor și posibilităților de care dispune, să participe la activitățile P.N.U.D., dedicate sprijinirii eforturilor naționale de accelerare a dezvoltării economice și sociale.

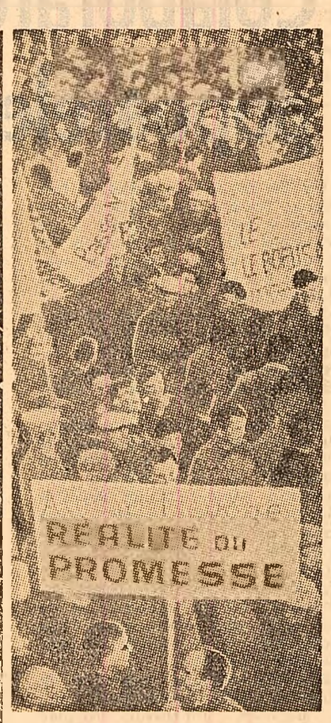

Fermieri din Bretania (Franța) manifestînd în sprijinul revendicărilor lor economice

YEMEN

Pierderi însemnate în tabăra regaliștilor

SANAA 15 (Agerpres). — Ministrul de interne al Republicii Arabe Yemen, citat de agenția M.E.N., a declarat că forțele armate republicane au respins un atac inițiat de elementele regaliste asupra aeroportului Rahba din apropierea capitalei. Potrivit declarației sale, 200 de regaliști au fost uciși, un mare număr răniți. Totodată, unități ale armatei republicane au capturat însemnate cantități de muniție și armament. Ministrul de interne yemenit a declarat că forțele republicane respectă apelul de încetare a focului lansat de Comitetul arab tripartit, dar nu va ezita să răspundă în cazul în care trupele republicane vor fi atacate. Agenția M.E.N. precizează că, potrivit declarației sale, forțele armate republicane și triburile loiale guvernului de la Sanaa „dețin în întregime controlul asupra situației".

VIZITA CONDUCĂTORILOR SOVIETICI ÎN POLONIA

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la invitația C.C. al P.M.U.P., între 12 și 14 ianuarie a.c., în R. P. Polonă s-au aflat într-o vizită neoficială L.I. Brejnev, N.V. Podgornii și A.N. Kosîghin. La convorbirile care au avut loc cu acest prilej, din partea polonă au participat W. Gomulka, E. Ochab, J. Cyrankiewicz și Z. Kliszko.

Au fost dezbătute relațiile sovieto-polone, exprimîndu-se satisfacția pentru extinderea și adîncirea continuă a colaborării economice și culturale dintre U.R.S.S. și R.P. Polonă în interesul ambelor popoare și întăririi unității țărilor socialiste. S-a efectuat, de asemenea, un schimb de păreri cu privire la un cerc larg de probleme internaționale și la situația din mișcarea comunistă și muncitorească mondială.

În cursul convorbirilor s-a manifestat o deplină identitate de vederi în toate problemele examinate.

Cuvîntarea lui Fidel Castro

la Congresul internațional al intelectualilor

HAVANA 15. — Corespondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite : În cuvîntarea rostită la ultima ședință plenară a Congresului internațional al intelectualilor din Havana, Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, primul ministru al guvernului revoluționar al Cubei, a declarat că dezbaterile din comisii, documentele adoptate în unanimitate, spiritul revoluționar și de responsabilitate care a dominat lucrările demonstrează succesul deplin al acestui congres. Vorbitorul a arătat apoi că în rîndul intelectualilor este tot mai prezentă preocuparea pentru problemele fundamentale ale contemporaneității, înțelegerea tot mai largă a pericolelor injustiției exploatării și agresiunii generate de imperialism. Condamnînd războiul dus de S.U.A. în Vietnam, el a reliefat atitudinea și acțiunile de protest ale oamenilor de artă, cultură și știință împotriva imperialismului. Referindu-se la moartea lui Che Guevara, Castro a declarat că este dispus să pună în libertate o sută de căpetenii contrarevoluționare, în schimbul rămășițelor pămîntești ale lui Guevara și că același lucru l-ar face și pentru eliberarea ziaristului francez Regis Debray, condamnat de autoritățile boliviene.

În încheiere, conducătorul cuban a subliniat necesitatea analizării fenomenelor noi care apar. În complexitatea lumii de azi — a spus el — nimeni nu poate pretinde că deține întregul adevăr. Noi deținem adevărurile noastre izvorîte din experiența noastră, aplicabile la condițiile noastre, dar niciodată nu am pretins că sîntem dascăli monopolizatori ai adevărurilor revoluționare. Am constatat însă că adevărurile revoluționare apar ca rezultat al analizei, al eforturilor mai multor inteligențe.

ÎNCEPEREA TRATATIVELOR ECONOMICE IUGOSLAVO—VEST-GERMANE

BONN 15 (Agerpres). — La Bonn, anunță agenția Taniug, au început tratativele iugoslavo — vest-germane cu privire la schimbul de mărfuri și încheierea noului acord comercial. Delegația iugoslavă este condusă de Boris Șnuderl, adjunct al secretarului de stat pentru comerțul exterior, iar delegația vest-germană de Emmel, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe.

După cum s-a mai anunțat, pînă acum schimbul de mărfuri între cele două țări s-a efectuat în baza acordului comercial din 1952, la care au fost semnate ulterior cîteva protocoale. Anul trecut, precizează agenția, în schimbul de mărfuri dintre cele două țări s-a produs o scădere remarcabilă a exportului de mărfuri iugoslave pe piața vest-germană care, în raport cu 1966, a fost de 20 la sută. În schimb, importul de mărfuri vest-germane în Iugoslavia a crescut simțitor. Aceasta a dus la un deficit de aproximativ 680 milioane mărci în balanța iugoslavă. Dacă se ține seama de faptul că în 1966 deficitul Iugoslaviei în schimbul cu R.F. a Germaniei a fost de numai 104 milioane, aceasta înseamnă că anul trecut el a sporit de peste șase ori.

La această creștere s-a ajuns datorită restricțiilor impuse asupra importului de mărfuri iugoslave după ruperea relațiilor diplomatice dintre cele două țări. La Bonn, aceste restricții sînt justificate de obligațiile Germaniei occidentale față de Piața comună. Potrivit unor știri, apărute în ultimul timp la Bonn, guvernul federal preconizează nivelarea balanței comerciale iugoslave prin intensificarea importului de produse din această țară. Concomitent, se lasă însă să se înțeleagă că, în ceea ce privește Piața comună, Bonnul are mîinile legate.

Sicilia lovită de violente cutremure

PALERMO 15 (Agerpres). — În noaptea de duminică spre luni, vestul Siciliei a fost devastat de o serie de cutremure violente care au cuprins numeroase așezări, într-un triunghi format de localitățile Salemi, Poggioreale și Santa Margherita Belice, provocînd numeroase victime și considerabile pierderi materiale. Potrivit datelor provizorii, transmise de radioteleviziunea italiană, numărul morților se ridică la aproximativ 600. Atît Montevado, cît și orășelul Gibellina au fost distruse în întregime. Autoritățile au luat măsuri excepționale de ajutor pentru sinistrați.

Între Trapani și Roma a fost asigurat un pod aerian pentru transportarea alimentelor, păturilor, corturilor, spitalelor de campanie necesare sinistraților. La Roma, toate marile spitale au adresat un apel donatorilor de sînge. Pentru transportarea plasmei vaccinurilor și antibioticelor, avioanele particulare au fost puse la dispoziția Crucii Roșii italiene. Convoaie militare transportă spre zonele sinistrate cantine de campanie și de mioane cisternă pentru asigurarea aprovizionării cu apă potabilă.

PIAȚA COMUNĂ

Un debut regizat

La sfîrșitul săptămînii trecute, în capitala Belgiei, a avut loc prima întîlnire din acest an a reprezentanților permanenți ai Pieței comune. Lucrările au fost reluate — după cum scrie agenția France Presse — într-o „atmosferă rezervată și neoptimistă", ca urmare a situației create de veto-ul francez față de cererea Angliei de aderare la C.E.E. Chiar și cei mai optimiști observatori nu întrevăd un curs liniștit al vieții comunitare. Este semnificativ, în acest sens, că în timp ce Comisia unică a C.E.E. își desfășura activitatea la Bruxelles, premierul francez, Georges Pompidou, se arăta foarte sceptic într-un interviu televizat, relevînd iminența unei „crize grave, care ar putea duce la dezmembrarea C.E.E." Neliniștea Franței este pusă pe seama atitudinii partenerilor ei comunitari, care probabil „vor pune bețe-n roate" realizării intereselor franceze în domeniul politicii agricole a „celor șase".

Pentru ca reuniunile comunității să nu debuteze furtunos, în noul an, ordinea de zi a recentei întîlniri de la Bruxelles a fost regizată, dîndu-i-se un caracter „neinflamabil". Tema principală a discuțiilor a constituit-o efectul programului american de austeritate financiară asupra economiilor „celor șase". Potrivit agenției France Presse, Comisia nu a luat încă nici o poziție față de această problemă, care va fi obiectul dezbaterilor din cadrul primei reuniuni ministeriale a „celor șase", din 22—23 ianuarie.

Programul de austeritate elaborat de Casa Albă implică — potrivit cercurilor comunitare de la Bruxelles — consecințe serioase pentru economia membrilor comunității vest-europene și pentru comerțul lor exterior. Balanța schimburilor de mărfuri între S.U.A. și „cei șase" este de mai multi ani favorabilă Statelor Unite, iar măsurile de austeritate sînt de natură să agraveze și mai mult situația în acest domeniu. În aceleași cercuri se vorbește de posibilitatea aplicării de către S.U.A. a unei suprataxe de 2,5 la sută asupra importurilor din Piața comună. În scopul discutării consecințelor programului american de austeritate, președintele Comisiei unice a C.E.E., Jean Rey, va face în curînd o vizită în S.U.A.

Observatorii de presă vest-europeni relevă că, paralel cu aceste preocupări, o febrilă activitate diplomatică legată de chestiunea aderării Angliei la C.E.E. va avea loc săptămîna aceasta. Pe această temă, luni a început la Bruxelles un dialog între reprezentanții țărilor Beneluxului. Marți, Jean Pierre Brunet, directorul afacerilor economice și financiare ale Franței, va discuta la Bonn cu oficialități vest-germane. Vineri, ministrul de externe englez, George Brown, îl va întîlni la Bonn pe colegul său vest-german Willy Brandt. Este vorba deci de o veritabilă „săptămînă britanică".

Viorel POPESCU

FESTIVALUL FILMULUI ROMÂNESC LA NAPOLI

Cineclubul din Napoli, în colaborare cu Asociația cineaștilor din România, a organizat un festival consacrat celei de-a șaptea arte în țara noastră. În cadrul temei generale — „Întîlnire cu noua cinematografie" — au fost prezentate filmele românești „Zodia fecioarei", „Răscoala", „Cine va deschide ușa ?" și „La patru pași de infinit" și s-a făcut un schimb de păreri între cineaști din cele două țări privind probleme specifice muncii lor.

La o conferință de presă, care a avut loc cu acest prilej, președintele cineclubului din Napoli, Vincenzo Siniscalchi, a vorbit în fața unei numeroase asistențe despre caracteristicile cinematografiei românești contemporane, despre creații ale unor actori pe care a avut prilejul să-i cunoască personal cu prilejul unei vizite la noi în țară. El a prezentat, totodată, delegația de cineaști români care a participat la manifestările de la Napoli.

În încheierea festivalului, spectatorii au vizionat o serie de scurt-metraje românești, precum și cîteva documentare despre România, ale unor cineaști amatori care ne-au vizitat țara.

N. PUICEA
Roma

agențiile de presă transmit:

Philip Blaiberg, pacientul de la spitalul Groote Schuur căruia în urmă cu 13 zile i-a fost grefată o inimă, a făcut luni primii pași după care s-a așezat pentru a doua oară într-un scaun sterilizat. **În fotografie :** Din Frankfurt pe Main (R.F.G.) a fost expediat la Capetown un pachet conținînd medicamentul care are proprietatea de a ridica numărul anticorpilor din sînge, solicitat de echipa de medici condusă de prof. Barnard.

- Ofițeri greci scoși din cadrul armatei
- Partidul progresist al oamenilor muncii din Cipru sprijină pe președintele Makarios în alegerile prezidențiale

O comisie de lucru cuprinzînd reprezentanți ai P. C. Francez și ai Partidului Socialist Unificat a ținut mai multe ședințe pentru examinarea unui program comun de acțiune și de guvernămînt a tuturor forțelor muncitorești și democratice din Franța. În comunicatul comun dat publicității se arată că s-a căzut de acord asupra necesității unor transformări profunde în domeniile politic, economic și social, prin reforme îndrăznețe și care să aducă satisfacerea revendicărilor sociale în interesul maselor muncitorești și al țării.

Au fost puși în libertate membrii P. C. din Peru arestați cu cîteva zile în urmă, în timpul descinderii efectuate de poliție la redacția ziarului „Unidad".

O expoziție de fotografii „Peisaje și tipuri din România" *s-a deschis în sălile Bibliotecii Centrale din Accra, sub auspiciile Departamentului sporturilor, artei și culturii din Ghana. „România — a spus în cuvîntarea inaugurală A. K. Deku, membru al Consiliului Național de Eliberare — a ajuns să simbolizeze în ultimii ani exemplul unei țări care militează cu pasiune pentru progresul material al poporului său, pentru pacea și înțelegerea între națiunile lumii".*

Lucrările conferinței naționale a Partidului Socialist Italian al Unității Proletare (P.S.I.U.P.) s-au încheiat la Roma. Luînd cuvîntul la sfîrșitul lucrărilor, secretarul partidului, Tullio Vecchietti, a arătat că acordul electoral între P.S.I.U.P. și Partidul Comunist Italian reprezintă „o linie politică precisă în cadrul mișcării de clasă", iar valoarea sa deosebită constă în alternativa politică pe care o propune stînga, a adăugat acesta.

17 ofițeri greci implicați în afacerea „Aspida" și eliberați recent din închisoare au fost radiați din cadrele armatei în baza unui decret guvernamental. (A.F.P.).

O comemorare a conducătorilor clasei muncitoare germane, Rosa Luxemburg și Karl Liebknecht, uciși în ianuarie 1919 de elemente reacționare, a avut loc duminică la Berlin. Au participat conducători de partid și de stat ai R. D. Germane, în frunte cu Walter Ulbricht și Willi Stoph. Au participat peste 150 000 de locuitori ai capitalei Republicii Democrate Germane. În fața mormintelor celor doi eroi ai clasei muncitoare, Erich Mückenberger, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., a rostit o cuvîntare. A urmat apoi o demonstrație a oamenilor muncii.

Biroul Politic al Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (A.K.E.L.) a adoptat o rezoluție în care subliniază că succesul luptei pentru integritatea teritorială a Ciprului și împotriva planurilor imperialiste depinde de unitatea poporului. Rezoluția subliniază că problema cipriotă se află în prezent într-o fază critică. Soluționarea ei trebuie să ducă la constituirea unui stat cipriot independent, neangajat, demilitarizat și democratic. Pentru a atinge acest țel, A.K.E.L. cheamă întregul popor să-și strîngă mai mult ca oricînd rîndurile. Partidul declară că sprijină în viitoarele alegeri prezidențiale pe arhiepiscopul Makarios.

„INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ"

(Urmare din pag. 1)

rat în mai puțin de o zi tabelele complete ale pozițiilor Soarelui și planetelor vizibile pe perioada 601 î.e.n. pînă în 1649 e.n.

Domeniul astronomiei este însă doar un exemplu minor, fiindcă mașinile electronice au cuprins în ultimul timp un cîmp vast de aplicare, tinzînd să pătrundă în toate sferele activității umane. N-au trecut nici 19 ani de cînd a fost pus în funcțiune primul calculator de programare și astăzi există în lume peste 50 000 de asemenea mașini electronice avansate, în timp ce oamenii de știință proiectează noi tipuri, mai perfecționate, mai rapide.

În Marea Britanie, unde construcția calculatoarelor electronice cunoaște o dezvoltare ascendentă, funcționează peste 2 600 de asemenea instalații și se prevede ca numărul lor să ajungă la circa 5 000 în 1970. Calculatorul „Atlas", unul din cele mai puternice din lume, rezultat al colaborării dintre firma „Ferranti" și Universitatea din Manchester, poate realiza performanța de un milion de operații pe secundă și circuitele sale electronice pot fi solicitate simultan de circa 200 de probleme. Una din cele mai importante inovații tehnice ale „Atlas"-ului este sistemul său de supraveghere care reglementează automat fluxul propriilor sale operații. La Universitatea din Cambridge a fost dezvoltată o nouă versiune, „Atlas"-II, mai perfecționată.

Paralel cu proiectarea marilor calculatoare — majorînd astfel capacitatea de înmagazinare a „memoriei electronice" — se intensifică cercetările în domeniul circuitelor microelectronice, pe baza cărora se construiesc calculatoare mici ca volum, dar cu viteze mai mari, datorită distanțelor mai scurte pe care le traversează impulsurile electrice. Tehnica microcircuitelor, care par să condenseze sfera imaginației științifice în practica miniaturizării, produce de pe acum calculatoare puternice dar de dimensiunile unui dulap obișnuit de birou (principala realizatoare este firma engleză „Marconi").

Calculatorul electronic candidează astfel cu șanse crescînde la postul de consultant principal al conducerii, pentru a deveni cu timpul indispensabil. Se afirmă că directorii întreprinderilor și societăților vor trebui să facă școala din nou, pentru a învăța ceea ce pot face calculatoarele și, mai ales, ceea ce nu pot face, fiind astfel în stare să evite riscul și erorile. Creierii electronici își găsesc cea mai amplă utilizare în ramurile productive — industriile petrolieră, chimică, metalurgică, alimentară — unde sînt puși să controleze procesul de producție, să prevadă volumul producției în funcție de cerințele pieței, să execute lucrări de proiectare potrivit cu posibilitățile de investiții, să ofere variante indicînd-o pe cea mai eficientă etc., etc. Savanții britanici spun că nu este departe timpul cînd unei „generații" avansate de calculatoare electronice i se va putea pune întrebarea : „Ce se va întîmpla dacă vom întreprinde cutare sau cutare acțiune ?" — explorînd astfel adîncurile științei.

Rapiditatea și eficiența au atras introducerea și înmulțirea calculatoarelor electronice în operațiile bancare, financiare, în societățile de asigurări, în instituțiile guvernamentale, în cercetările științifice din laboratoare și centre universitare și, bineînțeles, în înseși întreprinderile producătoare de mașini electronice. Unele calculatoare sînt folosite cu mult succes pentru realizarea unor procese complexe de studii și informații, ca de pildă în cazul lui „Britsh Petroleum" și al altor mari societăți petroliere, unde sistemele electronice respective cuprind producția rafinăriilor, transportul maritim și principalele piețe de desfacere. Conducerea firmei află astfel în mod operativ mijlocul cel mai ieftin, cel mai rentabil de a furniza piețelor principalele sale produse și, totodată, perspectivele pentru luna următoare. Posedarea unui asemenea instrument miraculos oferă unei firme avantajul consolidării pozițiilor sale în bătălia concurenței ; ceea ce determină desigur alte firme să se înzestreze la rîndul lor. Unele din ele — îndeosebi cele mici — își văd treptat scăzută puterea competitivă și sînt hărăzite în cele din urmă căderii și înghițirii, accentuînd, astfel, procesul concentrării monopoliste și prevestind apariția unor noi consecințe ale răspîndirii calculatoarelor electronice, pe plan economic și social.

Deși industria britanică a calculatoarelor electronice este avansată și exportă în peste 50 de țări ale lumii, printre care Franța, R. F. a Germaniei, Australia, Suedia, Olanda, ea este totuși cu mult depășită de producția din Statele Unite. Singură firma americană I.B.M. acoperă între 60 și 80 la sută din cererile pieței mondiale a calculatoarelor electronice, ocupînd poziții dominante chiar în țările vest-europene. Inclusiv în Marea Britanie, unde, la fel ca în industria automobilelor, frigiderelor, produselor petroliere rafinate și mașinilor agricole, firmele americane dețin aproape jumătate din totalul acțiunilor. Insistența propunerii britanice de a forma o așa-numită comunitate tehnologică europeană pare a avea ca rațiune nu numai o înlesnire a candidaturii la Piața comună, ci și, mai ales, deschiderea unor noi posibilități de pătrundere în sfera competiției vest-europene. Argumentul potrivit căruia contribuția tehnologică britanică ar contracara influența americană pe piața vest-europeană nu a găsit deocamdată ecoul și receptivitatea scontată.

Tehnologia modernă a calculatoarelor electronice oferă în zilele noastre multiple forme ale colaborării internaționale, bi și multilaterală, dintre care cea mai cunoscută are loc în cadrul Federației internaționale pentru procesul electronic al informațiilor. Această organizație, al cărei scop declarat este de a facilita înțelegerea și colaborarea internațională în domeniul progresului științific al calculatoarelor electronice, a anunțat că anul acesta, la congresul său de la Edimburg — între 5 și 10 august — sînt așteptați să participe circa 4 000 de delegați din 40 de țări ale lumii, pentru a face schimburi de păreri despre cele mai noi progrese în aplicarea calculatoarelor electronice. Cu acest prilej, peste 60 de firme din toată lumea și-au exprimat intenția de a lua parte la organizarea unei mari expoziții, în cadrul căreia sînt prevăzute demonstrații cu cele mai moderne instalații și echipamente electronice. Desigur, imensul potențial al inteligenței electronice, treaptă nouă pentru aspirația spre culmile științei, va putea îndreptăți așteptările numai dacă va fi utilizat alături de alte descoperiri științifice ale erei noastre, la apropierea umanității de idealurile sale de pace și progres.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii